

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 163

Ediția în limba română

Legislație

Anul 58

30 iunie 2015

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1018 al Comisiei din 29 iunie 2015 de stabilire a unei liste de clasificare a evenimentelor de aviație civilă care trebuie raportate în mod obligatoriu în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European și al Consiliului** ⁽¹⁾ 1
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1019 al Comisiei din 29 iunie 2015 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 861/2013 al Consiliului de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/49 al Comisiei** 18
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1020 al Comisiei din 29 iunie 2015 privind autorizarea unui preparat de *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) ca aditiv în hrana găinilor ouătoare și a speciilor minore de păsări de curte pentru ouat (titularul autorizației Kemin Europa N.V.)** ⁽¹⁾ 22
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1021 al Comisiei din 29 iunie 2015 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 25
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1022 al Comisiei din 29 iunie 2015 de stabilire a coeficientului de alocare care urmează să fie aplicat cantităților care fac obiectul cererilor de drepturi de import introduse în perioada 1 iulie 2015-30 iunie 2016 în cadrul contingentului tarifar deschis prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 431/2008 pentru carnea de animale din specia bovine, congelată 27

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2015/1023 a Consiliului din 15 iunie 2015 de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Andorrei la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii 29
- ★ Decizia (UE) 2015/1024 a Consiliului din 15 iunie 2015 de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Republicii Singapore la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii 32
- ★ Decizia (UE) 2015/1025 a Consiliului din 19 iunie 2015 de abrogare a Deciziei 2013/319/UE privind existența unui deficit excesiv în Malta 35
- ★ Decizia (UE) 2015/1026 a Consiliului din 19 iunie 2015 de abrogare a Deciziei 2009/589/CE privind existența unui deficit excesiv în Polonia 37
- ★ Decizia (UE) 2015/1027 a Consiliului din 23 iunie 2015 privind regimul aplicabil experților detașați pe lângă Secretariatul General al Consiliului și de abrogare a Deciziei 2007/829/CE 40
- ★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/1028 a Comisiei din 26 iunie 2015 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/88/UE de suspendare temporară a importurilor din Bangladesh de produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel („Piper betle”), în ceea ce privește perioada sa de aplicare [notificată cu numărul C(2015) 4187] ⁽¹⁾ 53

RECOMANDĂRI

- ★ Recomandarea (UE) 2015/1029 a Consiliului din 19 iunie 2015 în vederea încetării situației de deficit public excesiv din Regatul Unit 55

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1018 AL COMISIEI

din 29 iunie 2015

de stabilire a unei liste de clasificare a evenimentelor de aviație civilă care trebuie raportate în mod obligatoriu în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, și a Regulamentelor (CE) nr. 1321/2007 și (CE) nr. 1330/2007 ale Comisiei ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 376/2014 prevede instituirea unor sisteme de raportare a evenimentelor la nivelul organizațiilor, al statelor membre și al Uniunii, pentru a asigura raportarea, colectarea, stocarea, protecția, schimbul, diseminarea, analiza și monitorizarea tuturor informațiilor relevante privind siguranța aviației civile. În plus, el stabilește norme de limitare a utilizării informațiilor colectate la îmbunătățirea siguranței aviației și de protejare corespunzătoare a raportorului și a altor persoane menționate în rapoartele de eveniment, în vederea asigurării unei disponibilități permanente a informațiilor privind siguranța. Regulamentul (UE) nr. 376/2014 se aplică tuturor aeronavelor definite și reglementate de regulamentul respectiv, inclusiv aeronavelor cu pilot la bord și sistemelor de aeronave telecomandate.
- (2) În conformitate cu articolul 4 alineatul (5) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 376/2014, Comisia trebuie să adopte o listă de clasificare a evenimentelor la care trebuie să se facă referire în cazul raportării evenimentelor, în temeiul sistemelor de raportare obligatorie instituite prin regulamentul respectiv, și care se încadrează în categoriile menționate la articolul 4 alineatul (1) din respectivul regulament. O a doua listă ar trebui să conțină, în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 376/2014, o clasificare a evenimentelor aplicabile aeronavelor, cu excepția aeronavelor complexe motorizate. Această a doua listă ar trebui, după caz, să fie adaptată la specificul sectorului aviatic respectiv.
- (3) Împărțirea în categorii de evenimente care trebuie raportate, prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 376/2014, a fost stabilită pentru a permite persoanelor desemnate de respectivul regulament să identifice evenimentele pe care fiecare dintre ele trebuie să le raporteze. În conformitate cu acest obiectiv, listele de evenimente ar trebui să fie împărțite conform categoriilor la care raportorii ar trebui să se refere, în funcție de situația lor respectivă, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 376/2014.
- (4) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 65 din Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 122, 24.4.2014, p. 18.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 privind normele comune în domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației și de abrogare a Directivei 91/670/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1592/2002 și a Directivei 2004/36/CE (JO L 79, 19.3.2008, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Clasificarea detaliată a evenimentelor la care trebuie să se facă referire în cazul raportării, prin intermediul sistemelor de raportare obligatorie, a evenimentelor menționate la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 376/2014 este stabilită în anexele I-V la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 15 noiembrie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 iunie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

EVENIMENTE LEGATE DE FUNCȚIONAREA AERONAVEI

Observație: Prezenta anexă este structurată în așa fel încât evenimentele pertinente să fie corelate cu categoriile de activități în cursul cărora, în baza experienței dobândite, ele sunt observate în mod normal, în scopul de a facilita raportarea evenimentelor. Totuși, această prezentare nu trebuie să fie interpretată în sensul că evenimentele nu trebuie raportate în cazul în care se produc în afara categoriei de activități cu care sunt corelate în listă.

1. OPERAȚIUNI AERIENE

1.1. Pregătirea zborului

- (1) Utilizarea unor date incorecte sau introduse incorect în echipamentele utilizate pentru navigație sau pentru calculele de performanță, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (2) Transportul sau tentativa de transport de mărfuri periculoase, în contravenție cu legislațiile aplicabile, inclusiv etichetarea, ambalarea și manipularea incorectă a mărfurilor periculoase.

1.2. Pregătirea aeronavei

- (1) Tip de combustibil incorect sau combustibil contaminat.
- (2) Tratament de degivrare/antigivrare neefectuat, incorect sau inadecvat.

1.3. Decolarea și aterizarea

- (1) Ieșire de pe calea de rulare sau de pe pistă.
- (2) Pătrunderea neautorizată, reală sau potențială, pe calea de rulare sau pe pistă.
- (3) Pătrunderea neautorizată în zona de apropiere finală și de decolare (FATO).
- (4) Orice decolare întreruptă.
- (5) Incapacitatea de a atinge performanțele cerute sau preconizate în timpul decolării, al manevrei „go-around” sau al aterizării.
- (6) Decolare, apropiere sau aterizare efectivă ori încercare de aterizare cu aeronava în configurație incorectă.
- (7) Lovirea cozii, a palelor ori a extremităților aripii sau a nacei motorului în timpul decolării sau al aterizării.
- (8) Continuarea unei apropieri cu încălcarea criteriilor de apropiere stabilizată ale operatorului aerian.
- (9) Continuarea unei apropieri instrumentale sub valorile minime publicate, cu referințe vizuale inadecvate.
- (10) Aterizare preventivă sau forțată.
- (11) Aterizare prea scurtă sau prea lungă.
- (12) Aterizare violentă.

1.4. Orice fază a zborului

- (1) Pierderea controlului.
- (2) Zborul în afara parametrilor normali, depășirea tangajului normal, a asietei sau o viteză inadecvată condițiilor.
- (3) Deviere de la nivelul de zbor.
- (4) Activarea oricărei protecții a anvelopei de zbor, inclusiv avertizarea de depășire a unghiului de atac critic, vibrarea manșei, împingătorul manșei (*stick pusher*) și protecțiile automate.
- (5) Deviere involuntară de la traiectoria prevăzută sau atribuită cu o valoare egală cu dublul performanței de navigație cerute sau cu 10 mile marine, dacă această din urmă valoare este inferioară celei dintâi.
- (6) Depășirea limitelor prevăzute în manualul de zbor al aeronavei.

- (7) Operarea cu reglarea incorectă a altimetrului.
- (8) Evenimente legate de jetul motoarelor reactive, de suflul rotorului sau al elicei care au pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (9) Interpretare greșită a modului automat sau a oricăror informații privind cabina de pilotaj furnizate echipajului de comandă, care au pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.

1.5. Alte tipuri de evenimente

- (1) Eliberarea involuntară a încărcăturii sau a altor echipamente transportate în exteriorul aeronavei.
- (2) Pierderea conștientizării situației (inclusiv nerecunoașterea mediului, a modului și a sistemului, dezorientarea spațială și pierderea noțiunii de timp).
- (3) Orice eveniment în cursul căruia performanțele umane au contribuit în mod direct sau ar fi putut contribui la producerea unui accident sau a unui incident grav.

2. EVENIMENTE TEHNICE

2.1. Structură și sisteme

- (1) Pierderea în zbor a oricărei părți din structura aeronavei.
- (2) Pierderea unui sistem.
- (3) Pierderea redundanței unui sistem.
- (4) Scurgerea oricărui fluid care a dus la un risc de incendiu sau la posibila contaminare periculoasă a structurii, a sistemelor sau a echipamentului aeronavei ori care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (5) Defecțiuni sau funcționări incorecte ale sistemului de combustibil care afectează alimentarea cu combustibil și/sau transvazarea combustibilului.
- (6) Funcționarea necorespunzătoare sau defectarea oricărui sistem indicator, când aceasta duce la apariția unor indicații care pot induce în eroare echipajul.
- (7) Funcționarea anormală a comenzilor de zbor, cum ar fi blocarea sau funcționarea asimetrică a comenzilor de zbor [de exemplu: elemente de comandă ale portanței (flapsuri/voleți), ale rezistenței aerodinamice (spoilere), ale atitudinii (eleroane, profundeare, cârme de direcție)].

2.2. Propulsie (inclusiv motoare, elice și sisteme de rotor) și grupuri de putere auxiliare (APU)

- (1) Defectarea sau funcționarea necorespunzătoare a oricărei părți sau a comenzii unei elice, a unui rotor sau a unui grup motopropulsor.
- (2) Deteriorarea sau scoaterea din funcțiune a rotorului principal/anticuplu sau a transmisiei și/sau a sistemelor echivalente.
- (3) Întreruperea arderii, oprirea în zbor a oricărui motor sau APU, atunci când sunt solicitate [de exemplu: ETOPS (operațiuni pe rază extinsă cu avioane bimotore), MEL (lista echipamentului minim)].
- (4) Depășirea limitelor de funcționare a motorului, inclusiv supraturarea sau imposibilitatea de a controla turația oricărei componente de rotație mare (de exemplu: APU, starter cu aer, climatizor, turbină, elicea sau rotorul).
- (5) Funcționarea necorespunzătoare sau defectarea oricărei părți a motorului, a grupului propulsor, a APU sau a transmisiei, care provoacă una sau mai multe dintre situațiile următoare:
 - (a) nefuncționarea la comandă a sistemului de inversare a tracțiunii;
 - (b) incapacitatea de a controla puterea, tracțiunea sau turația;
 - (c) nereținerea în interior a componentelor sau a resturilor.

3. INTERACȚIUNEA CU SERVICIILE DE NAVIGAȚIE AERIANĂ (ANS) ȘI MANAGEMENTUL TRAFICULUI AERIAN (ATM)

- (1) Autorizare ATC (controlul traficului aerian) periculoasă.
- (2) Întrerupere prelungită a comunicării cu unitatea ATS (servicii de trafic aerian) sau ATM.
- (3) Instrucțiuni contradictorii de la diferite unități ATS, care ar putea duce la o pierdere de distanță între aeronave.

- (4) Interpretarea greșită a unei transmisii radio, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (5) Abaterea intenționată de la o instrucțiune ATC, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.

4. SITUAȚII DE URGENȚĂ ȘI ALTE SITUAȚII CRITICE

- (1) Orice eveniment care conduce la declararea stării de urgență (apel „MAYDAY” sau „PAN”).
- (2) Orice tip de ardere, topire, fum, vapori, formare de arcuri electrice, supraîncălzire, incendiu sau explozie.
- (3) Prezența aerului contaminat în postul de pilotaj sau în compartimentul pasagerilor, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (4) Neaplicarea de către echipajul de comandă sau de cabină a unei proceduri speciale sau de urgență pentru a face față unei situații de urgență.
- (5) Utilizarea unui echipament de urgență sau a unei proceduri speciale, care afectează performanțele de zbor sau de aterizare.
- (6) Defectarea oricărui sistem sau echipament de urgență sau de salvare care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (7) Imposibilitatea de a controla presurizarea cabinei.
- (8) O cantitate de combustibil redusă critic sau o cantitate de combustibil la destinație inferioară rezervei finale de combustibil regulamentare.
- (9) Orice utilizare de către echipaj a sistemului de oxigen.
- (10) Incapacitatea oricărui membru al echipajului de comandă sau de cabină care generează o reducere a efectivului total al echipajului de la bord sub numărul minim certificat.
- (11) Oboseala echipajului, care afectează sau care ar putea afecta capacitatea sa de a-și îndeplini sarcinile de zbor în condiții de siguranță.

5. MEDIU EXTERIOR ȘI METEOROLOGIE

- (1) O coliziune sau o proximă coliziune, la sol sau în aer, cu o altă aeronavă, cu solul sau un obstacol ⁽¹⁾.
- (2) ACAS RA (semnal de avertizare al sistemului de bord pentru prevenirea coliziunilor).
- (3) Activarea unui sistem autentic de prevenire a coliziunii cu solul, precum „avertismentul” sistemelor GPWS (sistemul de avertizare privind apropierea față de sol) sau TAWS (sistemul de avertizare și de informare asupra configurației terenului).
- (4) Coliziune cu păsări sau animale sălbatice.
- (5) Deteriorarea produsă de obiecte străine/resturi desprinse (FOD).
- (6) Întâlnirea neașteptată a stării precare a suprafeței pistei.
- (7) Turbulențe de siaj.
- (8) Interferență cu aeronava cauzate de arme de foc, focuri de artificii, zmeie, echipamente de iluminare laser, lumini de mare intensitate, lasere, sisteme de aeronave telecomandate, aeromodele sau prin alte mijloace similare.
- (9) Un trăsnet care a provocat avarii ale aeronavei sau pierderea sau funcționarea necorespunzătoare a oricărui sistem al aeronavei.
- (10) O rafală de grindină care a provocat daune aeronavei sau pierderea sau funcționarea necorespunzătoare a oricărui sistem al aeronavei.
- (11) Turbulențe puternice sau orice situații care provoacă rănirea ocupanților aeronavei sau în urma cărora se consideră necesară o „verificare după situații de turbulență” a aeronavei.
- (12) Vânt de forfecare sau furtună cu descărcări electrice, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.

⁽¹⁾ Obstacolele includ vehiculele.

(13) Givraj care provoacă dificultăți de comandă, avarii ale aeronavei sau pierderea sau funcționarea necorespunzătoare a oricărui sistem al aeronavei.

(14) Întâlnirea cu cenușă vulcanică.

6. SECURITATE

(1) Amenințare cu bombă sau deturnare.

(2) Dificultatea de a controla pasageri în stare de ebrietate, violenți sau nedisciplinați.

(3) Descoperirea unui pasager clandestin.

ANEXA II

EVENIMENTE LEGATE DE CONDIȚIILE TEHNICE, DE ÎNTREȚINEREA ȘI DE REPARAREA AERONAVEI

1. FABRICAȚIE

Produse, piese sau echipamente date în exploatare de întreprinderea de producție, cu abateri față de datele de proiectare aplicabile și care sunt de natură să pună în pericol siguranța, identificate împreună cu titularul certificatului de tip sau al aprobării de proiect.

2. PROIECTARE

Orice avarie, funcționare necorespunzătoare, defecțiune sau alt eveniment, legate de un produs, de o piesă sau de un echipament, care au pus sau ar putea pune în pericol siguranța.

Observație: Prezenta listă se aplică evenimentelor legate de un produs, o piesă sau un echipament reglementate de un certificat de tip, de un certificat de tip restricționat, de un certificat de tip suplimentar, de o autorizație a ETSO, de o aprobare a unui proiect de reparație majoră sau de orice altă aprobare pertinentă, considerată a fi fost eliberată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 748/2012 al Comisiei ⁽¹⁾.

3. ÎNTREȚINEREA ȘI MANAGEMENTUL MENȚINERII NAVIGABILITĂȚII

- (1) Daune structurale grave (de exemplu: fisurile, deformarea permanentă, exfolierea, desprinderea, arderea, uzura excesivă sau coroziunea) depistate în cursul operațiunilor de întreținere a aeronavei sau a unei componente a acesteia.
- (2) Scurgere semnificativă sau contaminare gravă a fluidelor (de exemplu: fluide hidraulice, combustibil, ulei, gaz sau alte fluide).
- (3) Funcționare necorespunzătoare sau defectare a oricărei părți a motorului sau a grupului propulsor și/sau a transmisiei, care provoacă una sau mai multe dintre situațiile următoare:
 - (a) neregularea componentelor/resturilor desprinse;
 - (b) deteriorarea structurii de fixare a motorului.
- (4) Daună, avarie sau defectare a elicei, care ar fi putut duce la desprinderea în zbor a elicei sau a unei părți importante a acesteia și/sau la funcționarea necorespunzătoare a comenzii elicei.
- (5) Daună, avarie sau defectare a cutiei de transmisie sau a prinderii rotorului principal, care poate duce la o separare a ansamblului rotorului în timpul zborului și/sau la funcționarea necorespunzătoare a comenzii rotorului.
- (6) Defectarea gravă a unui sistem sau a unui echipament esențial pentru siguranță, inclusiv a sistemului sau a echipamentului de urgență în cursul testelor de întreținere, sau imposibilitatea de a activa aceste sisteme după activitățile de întreținere.
- (7) Asamblarea sau instalarea incorectă a componentelor aeronavei, depistată în cursul unei inspecții sau al unei proceduri de încercare, care nu a fost destinată special acestui scop.
- (8) Evaluarea greșită a unui defect grav sau a unei neconformități grave față de MEL și de procedurile tehnice operaționale.
- (9) Daune grave cauzate sistemului de interconectare a cablurilor electrice (EWIS).
- (10) Orice defecțiune a unei componente esențiale cu durată de viață limitată, care duce la retragerea sa înainte de încheierea duratei sale totale de viață.
- (11) Utilizarea unor produse, componente sau materiale de origine necunoscută sau suspectă ori a unor componente esențiale inutilizabile.
- (12) Date sau proceduri de întreținere incorecte sau insuficient aplicabile, care pot provoca erori de întreținere importante, inclusiv probleme lingvistice.
- (13) Control incorect sau aplicare incorectă a limitelor ori a programului de întreținere a aeronavei.
- (14) Punerea în serviciu a unei aeronave ieșite de la întreținere, în caz de neconformitate care pune în pericol siguranța zborului.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 748/2012 al Comisiei din 3 august 2012 de stabilire a normelor de punere în aplicare privind certificarea pentru navigabilitate și mediu a aeronavelor și a produselor, pieselor și echipamentelor aferente, precum și certificarea organizațiilor de proiectare și producție (JO L 224, 21.8.2012, p. 1).

- (15) Deteriorarea gravă a unei aeronave în cursul activităților de întreținere din cauza unor lucrări de întreținere incorecte sau a utilizării unor echipamente de deservire la sol necorespunzătoare sau inutilizabile, care necesită acțiuni suplimentare de întreținere.
 - (16) Identificarea unor cazuri de ardere, topire, fum, formare de arcuri electrice, supraîncălzire sau incendiu.
 - (17) Orice eveniment în cursul căruia performanțele umane, inclusiv starea de oboseală a personalului, au contribuit în mod direct sau ar fi putut contribui la producerea unui accident sau a unui incident grav.
 - (18) Disfuncții importante, probleme de fiabilitate sau probleme recurente de calitate a înregistrării care afectează un înregistrator de date de zbor (precum un sistem de înregistrare a datelor de zbor, un sistem de transmisie de date sau un înregistrator de voce din cabina de pilotaj) sau lipsa informațiilor necesare pentru a asigura buna funcționare a unui înregistrator de date de zbor.
-

ANEXA III

EVENIMENTE LEGATE DE SERVICIILE ȘI MIJLOACELE DE NAVIGAȚIE AERIANĂ

Observație: Prezenta anexă este structurată în așa fel încât evenimentele pertinente să fie corelate cu tipurile de activități în cursul cărora, în baza experienței dobândite, sunt observate în mod normal, în scopul de a facilita raportarea evenimentelor. Totuși, această prezentare nu trebuie să fie interpretată în sensul că evenimentele nu trebuie raportate în cazul în care se produc în afara categoriei de activități cu care sunt corelate în listă.

1. EVENIMENTE LEGATE DE AERONAVĂ

- (1) O coliziune sau o proximă coliziune, la sol sau în aer, între o aeronavă și o altă aeronavă, cu solul sau cu un obstacol ⁽¹⁾, inclusiv o proximă coliziune cu solul a unui zbor controlat (proximă CFIT).
- (2) Nerespectarea distanțelor minime de separație între aeronave ⁽²⁾.
- (3) Separație inadecvată ⁽³⁾.
- (4) Semnalări ACAS.
- (5) Coliziune cu păsări sau animale sălbatice.
- (6) Ieșire de pe calea de rulare sau de pe pistă.
- (7) Pătrunderea neautorizată, reală sau potențială, pe calea de rulare sau pe pistă.
- (8) Pătrunderea neautorizată în zona de apropiere finală și decolare (FATO).
- (9) Deviere a aeronavei de la autorizarea ATC.
- (10) Deviere a aeronavei de la regulamentul de organizare a traficului aerian (ATM) aplicabil:
 - (a) nerespectarea de către aeronavă a procedurilor ATM aplicabile publicate;
 - (b) încălcarea spațiului aerian, inclusiv pătrunderea neautorizată în spațiul aerian;
 - (c) nerespectarea prescripțiilor referitoare la transportul și la utilizarea echipamentelor aeronautice legate de ATM, prevăzute de reglementările aplicabile.
- (11) Evenimente determinate de o confuzie în ceea ce privește indicativele de apel.

2. DEGRADAREA SAU PIERDEREA TOTALĂ A SERVICIILOR SAU A FUNCȚIILOR

- (1) Imposibilitatea de a furniza serviciile ATM sau de a executa funcțiile ATM:
 - (a) imposibilitatea de a furniza servicii de trafic aerian sau de a îndeplini funcțiile ATS corespunzătoare;
 - (b) imposibilitatea de a furniza servicii de management al spațiului aerian sau de a executa funcțiile ATM corespunzătoare;
 - (c) imposibilitatea de a furniza servicii de management al capacității fluxului traficului aerian sau de a asigura funcții de management al capacității fluxului traficului aerian.
- (2) Informații incomplete sau preponderent incorecte, deteriorate, inadecvate sau care induc în eroare din partea oricărui serviciu suport ⁽⁴⁾, inclusiv cele referitoare la starea precară a suprafeței pistei.
- (3) Funcționarea necorespunzătoare a serviciului de comunicații.
- (4) Funcționarea necorespunzătoare a serviciului de supraveghere.

⁽¹⁾ Obstacolele includ vehiculele.

⁽²⁾ Este vorba despre o situație în care distanțele minime de separare regulamentare nu au fost menținute între două aeronave sau între o aeronavă și spațiul aerian căruia i se aplică distanțele minime.

⁽³⁾ În lipsa distanțelor minime de separare regulamentare, o situație în care distanța dintre două aeronave este considerată insuficientă pentru ca piloții să poată asigura o separare sigură.

⁽⁴⁾ De exemplu: servicii de trafic aerian (ATS), serviciul automat de informare pentru zona terminală (ATIS), servicii meteorologice, baze de date de navigație, hărți, grafice, serviciul de informare aeronautică (AIS), manuale.

- (5) Funcționarea necorespunzătoare a funcției sau a serviciului de procesare și distribuire a datelor.
- (6) Funcționarea necorespunzătoare a serviciului de navigație.
- (7) Defectare a sistemului de securitate ATM, care a avut sau ar fi putut avea un impact negativ direct asupra furnizării în condiții de siguranță a serviciului.
- (8) Supraîncărcare semnificativă a sectorului sau a pozițiilor ATS, care poate afecta negativ furnizarea serviciilor.
- (9) Recepționarea sau interpretarea incorectă a unor comunicații importante, inclusiv neînțelegerea limbii folosite, care a avut sau ar fi putut avea un impact negativ direct asupra furnizării în condiții de siguranță a serviciului.
- (10) Întrerupere prelungită a comunicării cu o aeronavă sau cu o altă unitate ATS.

3. ALTE EVENIMENTE

- (1) Declararea unei situații de urgență („MAYDAY” sau „PAN”).
 - (2) Interferență externă semnificativă cu serviciile de navigație aeriană [de exemplu, stațiile de radio care transmit în bandă FM și interferează cu sistemul de aterizare instrumentală (ILS), radiofarul omnidirecțional VHF (VOR) și comunicațiile].
 - (3) Interferarea cu o aeronavă, o unitate ATS sau cu un sistem de comunicații radio, inclusiv prin arme de foc, focuri de artificii, zmeie, iluminare laser, lumini de mare intensitate, lasere, sisteme de aeronave telecomandate, aeromodele sau prin alte mijloace similare.
 - (4) Evacuarea în aer a combustibilului.
 - (5) Amenințare cu bombă sau detunare.
 - (6) Oboseală care afectează sau care ar fi putut afecta capacitatea de a exercita în condiții de siguranță funcțiile de navigație sau de circulație aeriană.
 - (7) Orice eveniment în cursul căruia performanțele umane au contribuit în mod direct sau ar fi putut contribui la producerea unui accident sau a unui incident grav.
-

ANEXA IV

EVENIMENTE LEGATE DE AERODROMURI ȘI SERVICII LA SOL

1. GESTIONAREA SIGURANȚEI UNUI AERODROM

Observație: Prezenta secțiune este structurată în așa fel încât evenimentele pertinente să fie corelate cu tipurile de activități în cursul cărora, în baza experienței dobândite, ele sunt observate în mod normal, în scopul de a facilita raportarea evenimentelor. Totuși, această prezentare nu trebuie să fie interpretată în sensul că evenimentele nu trebuie raportate în cazul în care se produc în afara categoriei de activități cu care sunt corelate în listă.

1.1. Evenimente legate de aeronave și de obstacole

- (1) O coliziune sau o proximă coliziune, la sol sau în aer, între o aeronavă și o altă aeronavă, cu solul sau cu un obstacol ⁽¹⁾.
- (2) Coliziune cu păsări sau animale sălbatice.
- (3) Ieșire de pe calea de rulare sau de pe pistă.
- (4) Pătrunderea neautorizată, reală sau potențială, pe calea de rulare sau pe pistă.
- (5) Pătrunderea sau ieșirea neautorizată în zona de apropiere finală și decolare (FATO).
- (6) Nerespectarea de către o aeronavă sau un vehicul a autorizațiilor, a instrucțiunilor sau a restricțiilor în timpul deplasării pe suprafața de mișcare a unui aerodrom (de exemplu: eroare privind pista, calea de rulare sau zona restricționată a unui aerodrom).
- (7) Obiect străin aflat pe suprafața de mișcare a aerodromului, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (8) Prezența unor obstacole, pe aerodrom sau în vecinătatea acestuia, care nu sunt publicate în AIP (publicația de informare aeronautică) sau în NOTAM (avizele către navigatori) și/sau care nu sunt marcate sau balizate luminos corespunzător.
- (9) Interferență cu vehicule, echipamente sau persoane în cursul procedurilor de *push-back*, de *power-back* sau de rulaj.
- (10) Pasageri sau persoane neautorizate lăsate nesupravegheate pe platformă.
- (11) Suflul jetului reactiv, suflu de rotor sau suflu de elice.
- (12) Declararea unei situații de urgență („MAYDAY” sau „PAN”).

1.2. Degradarea sau pierderea totală a serviciilor sau a funcțiilor

- (1) Întreruperea sau defecțiuni ale comunicațiilor între:
 - (a) personalul de aerodrom, personalul de la bordul unui vehicul sau la sol și o unitate a serviciilor de trafic aerian sau serviciul de management al platformei;
 - (b) o unitate responsabilă cu serviciul de management al platformei și o aeronavă, un vehicul sau o unitate a serviciilor de trafic aerian.
- (2) Avariarea, funcționarea necorespunzătoare sau defectarea semnificativă a unui echipament sau a unui sistem al aerodromului, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava sau ocupanții acesteia.
- (3) Deficiențe semnificative ale balizării luminoase, marcării sau semnalizării aerodromului.
- (4) Defectarea sistemului de alertă pentru situații de urgență al aerodromului.
- (5) Indisponibilitatea serviciilor de salvare și de stingere a incendiilor conform cerințelor aplicabile.

⁽¹⁾ Obstacolele includ vehiculele.

1.3. Alte evenimente

- (1) Incendiu, fum sau explozie la instalațiile, în împrejurimile și la echipamentele aerodromului, care au pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (2) Evenimente legate de securitatea aerodromului (de exemplu: intrare ilegală, acțiuni de sabotaj, amenințare cu bombă).
- (3) Neraportarea unei schimbări semnificative în condițiile de funcționare ale aerodromului, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (4) Tratament de degivrare/antigivrare neefectuat, incorect sau inadecvat.
- (5) Scurgere semnificativă în timpul operațiunilor de alimentare cu combustibil.
- (6) Alimentarea cu combustibil sau cu alte fluide esențiale (inclusiv oxigen, azot, ulei și apă potabilă), contaminate sau de tip incorect.
- (7) Incapacitatea de a gestiona starea precară a suprafeței pistei.
- (8) Orice eveniment în cursul căruia performanțele umane au contribuit în mod direct sau ar fi putut contribui la producerea unui accident sau a unui incident grav.

2. DESERVIREA LA SOL A UNEI AERONAVE

Observație: Prezenta secțiune este structurată în așa fel încât evenimentele pertinente să fie corelate cu tipurile de activități în cursul cărora, în baza experienței dobândite, sunt observate în mod normal, în scopul de a facilita raportarea evenimentelor. Totuși, această prezentare nu trebuie să fie interpretată în sensul că evenimentele nu trebuie raportate în cazul în care se produc în afara categoriei de activități cu care sunt corelate în listă.

2.1. Evenimente legate de aeronave și de aerodromuri

- (1) O coliziune sau o proximă coliziune, la sol sau în aer, între o aeronavă și o altă aeronavă, cu solul sau cu un obstacol ⁽¹⁾.
- (2) Pătrunderea neautorizată pe pistă sau pe calea de rulare.
- (3) Ieșirea neautorizată de pe pistă sau de pe calea de rulare.
- (4) Contaminarea semnificativă a structurii, sistemelor și echipamentelor aeronavei, rezultată din transportul bagajelor, al poștei sau al mărfii.
- (5) Interferență cu alte vehicule, echipamente sau persoane în cursul procedurilor de *push-back*, de *power-back* sau de rulaj.
- (6) Obiecte străine pe suprafața de mișcare a aerodromului, care au pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (7) Pasageri sau persoane neautorizate lăsate nesupravegheate pe platformă.
- (8) Incendiu, fum sau explozie la instalațiile, în împrejurimile și la echipamentele aerodromului, care au pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (9) Evenimente legate de securitatea aerodromului (de exemplu: intrare ilegală, acțiuni de sabotaj, amenințare cu bombă).

2.2. Degradarea sau pierderea totală a serviciilor sau a funcțiilor

- (1) Întreruperea sau defecțiuni ale comunicațiilor cu o aeronavă, un vehicul, o unitate responsabilă cu serviciile de trafic aerian sau o unitate responsabilă cu serviciul de management al platformei.
- (2) Avarierea, funcționarea necorespunzătoare sau defectarea semnificativă a unui echipament sau a unui sistem al aerodromului, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava sau ocupanții acesteia.
- (3) Deficiențe semnificative ale balizării luminoase, ale marcării sau ale semnalizării aerodromului.

⁽¹⁾ Obstacolele includ vehiculele.

2.3. Evenimente specifice serviciilor de handling la sol

- (1) Handlingul sau transbordarea incorectă a pasagerilor, încărcarea incorectă a bagajelor, a poștei sau a mărfii, care poate avea un efect semnificativ asupra masei și/sau a echilibrului aeronavei (inclusiv erori importante în calculele fișei de încărcare).
- (2) Retragera echipamentelor de îmbarcare cu punerea în pericol a ocupanților aeronavei.
- (3) Stivuirea sau fixarea incorectă a bagajelor, a poștei sau a mărfii, care poate periclita în orice mod aeronava, echipamentele aeronavei sau ocupanții săi, ori de natură să împiedice evacuarea de urgență.
- (4) Transportul, tentativa de transport sau handlingul de mărfuri periculoase, care au generat sau ar fi putut genera un risc pentru siguranța exploatării sau care au creat o situație periculoasă [de exemplu: incident sau accident datorat mărfurilor periculoase, conform definiției din cadrul instrucțiunilor tehnice ale OACI ⁽¹⁾].
- (5) Nerespectarea corelației între pasageri și bagaje.
- (6) Nerespectarea procedurilor cerute în materie de handling la sol și de asistență aeroportuară, în special a procedurilor de degivrare, de realimentare sau de încărcare, inclusiv în ceea ce privește poziționarea incorectă sau retragerea echipamentelor.
- (7) Scurgere semnificativă în timpul operațiunilor de alimentare cu combustibil.
- (8) Încărcarea unor cantități incorecte de combustibil, care poate avea un efect semnificativ asupra duranței, performanței, echilibrului sau rezistenței structurale a aeronavei.
- (9) Alimentarea cu combustibil sau cu alte fluide esențiale (inclusiv oxigen, azot, ulei și apă potabilă), contaminate sau de tip incorect.
- (10) Orice disfuncție, funcționare necorespunzătoare sau defectare a echipamentelor utilizate pentru deservirea la sol, care provoacă sau poate provoca daune aeronavei [de exemplu: bară de remorcă sau grup electric de sol (GPU)].
- (11) Tratament de degivrare/antigivrare neefectuat, incorect sau inadecvat.
- (12) Deteriorări provocate aeronavelor de echipamente sau de vehicule de asistență la sol, inclusiv daune nedecarate anterior.
- (13) Orice eveniment în cursul căruia performanțele umane au contribuit în mod direct sau ar fi putut contribui la producerea unui accident sau a unui incident grav.

⁽¹⁾ Instrucțiunile tehnice privind siguranța transportului aerian al bunurilor periculoase (OACI – Doc. 9284).

ANEXA V

EVENIMENTE LEGATE DE ALTE AERONAVE DECÂT CELE MOTORIZATE COMPLEXE, INCLUSIV PLANOARE ȘI VEHICULE MAI UȘOARE DECÂT AERUL

În sensul prezentei anexe:

- (a) „alte aeronave decât cele motorizate complexe” desemnează aeronavele diferite de cele definite la articolul 3 litera (j) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008;
- (b) „planor” are înțelesul prevăzut la articolul 2 punctul 117 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 923/2012 al Comisiei ⁽¹⁾;
- (c) „vehicule mai ușoare decât aerul” are înțelesul prevăzut la punctul ML10 din secțiunea „Definițiile termenilor utilizați în această listă” din anexa la Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.

1. ALTE AERONAVE DECÂT CELE MOTORIZATE COMPLEXE, CU EXCEPȚIA PLANOARELOR ȘI A VEHICULELOR MAI UȘOARE DECÂT AERUL

Observație: Prezenta secțiune este structurată în așa fel încât evenimentele pertinente să fie corelate cu tipurile de activități în cursul cărora, în baza experienței dobândite, sunt observate în mod normal, în scopul de a facilita raportarea evenimentelor. Totuși, această prezentare nu trebuie să fie interpretată în sensul că evenimentele nu trebuie raportate în cazul în care se produc în afara categoriei de activități cu care sunt corelate în listă.

1.1. **Operațiuni aeriene**

- (1) Pierderea involuntară a controlului asupra aeronavei.
- (2) Aterizare în afara zonei prevăzute pentru aterizare.
- (3) Imposibilitatea de a atinge performanțele cerute ale aeronavei, prevăzute în condiții normale, în timpul decolării, al urcării sau al aterizării.
- (4) Pătrunderea neautorizată pe pistă.
- (5) Ieșirea neautorizată de pe pistă.
- (6) Orice zbor care a fost efectuat cu o aeronavă inadecvată pentru zbor sau pentru care pregătirea zborului nu a fost finalizată, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (7) Zbor neintenționat în condiții IMC (condiții meteorologice de zbor instrumental) al unei aeronave necertificate în conformitate cu IFR (regulile de zbor instrumental) sau al unui pilot necalificat pentru IFR, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (8) Descărcarea involuntară a încărcăturii ⁽³⁾.

1.2. **Evenimente tehnice**

- (1) Vibrații intense anormale (de exemplu: oscilații ale eleronului, ale profundorului sau ale elicei).
- (2) Orice comandă de zbor care nu funcționează corect sau care este deconectată.
- (3) O defecțiune sau o deteriorare importantă a structurii aeronavei.
- (4) Pierderea în zbor a oricărei părți din structura aeronavei sau a unei instalații a acesteia.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 923/2012 al Comisiei din 26 septembrie 2012 de stabilire a regulilor comune ale aerului și a dispozițiilor operaționale privind serviciile și procedurile din navigația aeriană și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1035/2011 și a Regulamentelor (CE) nr. 1265/2007, (CE) nr. 1794/2006, (CE) nr. 730/2006, (CE) nr. 1033/2006 și (UE) nr. 255/2010 (JO L 281, 13.10.2012, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității (JO L 146, 10.6.2009, p. 1).

⁽³⁾ Acest punct se aplică numai operării comerciale în sensul articolului 3 litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008.

- (5) O defecțiune a unui motor, a unui rotor, a unei elice, a unui sistem de alimentare cu combustibil sau a unui alt sistem esențial.
- (6) Scurgerea oricărui fluid care a dus la un risc de incendiu sau la posibila contaminare periculoasă a structurii, a sistemelor sau a echipamentului aeronavei ori la un risc pentru ocupanții săi.

1.3. Interacțiunea cu serviciile de navigație aeriană și managementul traficului aerian

- (1) Interacțiunea cu serviciile de navigație aeriană (de exemplu: furnizarea unor servicii incorecte, comunicații contradictorii sau abaterea de la autorizare), care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.
- (2) Încălcarea spațiului aerian.

1.4. Situații de urgență și alte situații critice

- (1) Orice eveniment care determină un apel de urgență.
- (2) Incendiu, explozie, fum, gaze toxice sau emanații toxice în aeronavă.
- (3) Incapacitatea pilotului, care duce la imposibilitatea de a îndeplini îndatoririle profesionale.

1.5. Mediu exterior și meteorologie

- (1) O coliziune, la sol sau în aer, cu o altă aeronavă, cu solul sau cu un obstacol ⁽¹⁾.
- (2) O proximă coliziune, la sol sau în aer, cu o altă aeronavă, cu solul sau cu un obstacol ⁽¹⁾, care impune o manevră de evitare de urgență pentru a evita o coliziune.
- (3) Coliziune cu păsări sau animale sălbatice, care provoacă deteriorări aeronavei sau pierderea ori funcționarea necorespunzătoare a oricărui serviciu esențial.
- (4) Interferența cu aeronava prin arme de foc, focuri de artificii, zmeie, iluminare laser, lumini de mare intensitate, lasere, sisteme de aeronave telecomandate, aeromodele sau prin alte mijloace similare.
- (5) Un trăsnet care a provocat daune aeronavei sau pierderea funcțiilor acesteia.
- (6) Turbulențe puternice care au provocat rănirea ocupanților aeronavei sau în urma cărora se consideră necesară o „verificare după situații de turbulență” a aeronavei.
- (7) Givrajul, inclusiv givrajul carburatorului, care a pus sau ar fi putut pune în pericol aeronava, ocupanții acesteia sau orice altă persoană.

2. PLANOARE

Observație: Prezenta secțiune este structurată în așa fel încât evenimentele pertinente să fie corelate cu tipurile de activități în cursul cărora, în baza experienței dobândite, sunt observate în mod normal, în scopul de a facilita raportarea evenimentelor. Totuși, această prezentare nu trebuie să fie interpretată în sensul că evenimentele nu trebuie raportate în cazul în care se produc în afara categoriei de activități cu care sunt corelate în listă.

2.1. Operațiuni aeriene

- (1) Pierderea involuntară a controlului asupra planorului.
- (2) Un eveniment în cursul căruia pilotul planorului nu a fost în măsură să elibereze cablul trolului sau cablul de remorcă și a fost nevoit să facă acest lucru prin aplicarea procedurii de urgență.
- (3) Orice eliberare a cablului trolului sau a cablului de remorcă care a pus sau ar fi putut pune în pericol planorul, ocupanții acestuia sau orice altă persoană.
- (4) În cazul unui motoplanor, defectarea motorului în timpul decolării.
- (5) Orice zbor efectuat cu un planor inapt pentru zbor sau în cazul căruia o pregătire a zborului incompletă a pus sau ar fi putut pune în pericol planorul, ocupanții acestuia sau orice altă persoană.

⁽¹⁾ Obstacolele includ vehiculele.

2.2. Evenimente tehnice

- (1) Vibrații intense anormale (de exemplu: oscilații ale eleronului, ale profundorului sau ale elicei).
- (2) Orice comandă de zbor care nu funcționează corect sau care este deconectată.
- (3) O defecțiune sau o deteriorare importantă a structurii planorului.
- (4) Pierderea în zbor a oricărei părți din structura sau instalațiile planorului.

2.3. Interacțiunea cu serviciile de navigație aeriană și gestionarea traficului aerian

- (1) Interacțiunea cu serviciile de navigație aeriană (de exemplu: furnizarea unor servicii incorecte, comunicații contradictorii sau abaterea de la autorizare), care a pus sau ar fi putut pune în pericol planorul, ocupanții acestuia sau orice altă persoană.
- (2) Încălcarea spațiului aerian.

2.4. Situații de urgență și alte situații critice

- (1) Orice eveniment care determină un apel de urgență.
- (2) Orice situație în care nu rămâne disponibilă nicio zonă de aterizare în condiții de siguranță.
- (3) Incendiu, explozie, fum, gaze sau emanații toxice în planor.
- (4) Incapacitatea pilotului, care conduce la imposibilitatea de a îndeplini îndatoririle profesionale.

2.5. Mediu exterior și meteorologie

- (1) O coliziune, la sol sau în aer, cu o aeronavă, cu solul sau cu un obstacol ⁽¹⁾.
- (2) O proximă coliziune, la sol sau în aer, cu o aeronavă, cu solul sau cu un obstacol ⁽¹⁾, care impune o manevră de evitare de urgență pentru a evita o coliziune.
- (3) Interferarea cu planorul prin arme de foc, focuri de artificii, zmeie, iluminare laser, lumini de mare intensitate, lasere, sisteme de aeronave telecomandate, aeromodele sau prin alte mijloace similare.
- (4) Un trăsnet care a provocat daune planorului.

3. VEHICULE MAI UȘOARE DECÂT AERUL (BALOANE ȘI DIRIJABILE)

Observație: Prezenta secțiune este structurată în așa fel încât evenimentele pertinente să fie corelate cu tipurile de activități în cursul cărora, în baza experienței dobândite, sunt observate în mod normal, în scopul de a facilita raportarea evenimentelor. Totuși, această prezentare nu trebuie să fie interpretată în sensul că evenimentele nu trebuie raportate în cazul în care se produc în afara categoriei de activități cu care sunt corelate în listă.

3.1. Operațiuni aeriene

- (1) Orice zbor care a fost efectuat cu un vehicul mai ușor decât aerul inapt pentru zbor sau în cazul căruia o pregătire a zborului incompletă a pus sau ar fi putut pune în pericol vehiculul mai ușor decât aerul, ocupanții acestuia sau orice altă persoană.
- (2) Stingere permanentă involuntară a flăcării de veghe.

3.2. Evenimente tehnice

- (1) Defectarea oricăreia dintre piesele sau comenzile următoare: tub de imersie al cilindrului de combustibil, scripeți ai voalurii (anvelopei), circuit de comandă, supapă de evacuare pentru arzător, supapă de evacuare pentru cilindrul de combustibil, cârlig, daune aduse conductei de combustibil, valvei de gaz portant, anvelopei (voalurii) sau balonetului, suflantei, supapei de siguranță (baloane cu gaz) sau troliului (baloane captive cu gaz).
- (2) Scurgere sau pierdere semnificativă de gaz portant (de exemplu: porozitate, valve de gaz portant în poziție verticală).

⁽¹⁾ Obstacolele includ vehiculele.

3.3. Interacțiunea cu serviciile de navigație aeriană și managementul traficului aerian

- (1) Interacțiunea cu serviciile de navigație aeriană (de exemplu: furnizarea unor servicii incorecte, comunicații contradictorii sau abaterea de la autorizare), care a pus sau ar fi putut pune în pericol vehiculul mai ușor decât aerul, ocupanții acestuia sau orice altă persoană.
- (2) Încălcarea spațiului aerian.

3.4. Situații de urgență și alte situații critice

- (1) Orice eveniment care determină un apel de urgență.
- (2) Incendiu, explozie, fum sau emanații toxice în vehiculul mai ușor decât aerul (dincolo de funcționarea normală a arzătorului).
- (3) Căderea ocupanților vehiculului mai ușor decât aerul în afara nacelei sau a platformei.
- (4) Incapacitatea pilotului, care conduce la imposibilitatea de a îndeplini orice sarcină.
- (5) Ridicarea sau târârea accidentală a unui membru al echipei de la sol, având drept consecință decesul sau vătămarea unei persoane.

3.5. Mediu extern și meteorologie

- (1) O coliziune sau o proximă coliziune, la sol sau în aer, cu o aeronavă, cu solul sau cu un obstacol ⁽¹⁾, care a pus sau ar fi putut pune în pericol vehiculul mai ușor decât aerul, ocupanții săi sau orice altă persoană.
- (2) Interferența cu vehiculul mai ușor decât aerul prin arme de foc, focuri de artificii, zmeie, iluminare laser, lumini de mare intensitate, lasere, sisteme de aeronave telecomandate, aeromodele sau prin alte mijloace similare.
- (3) Condiții meteorologice nefavorabile neașteptate, care au pus sau ar fi putut pune în pericol vehiculul mai ușor decât aerul, ocupanții acestuia sau orice altă persoană.

⁽¹⁾ Obstacolele includ vehiculele.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1019 AL COMISIEI**din 29 iunie 2015**

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 861/2013 al Consiliului de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/49 al Comisiei

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”),

având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013 al Consiliului din 5 noiembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India ⁽²⁾, în special articolul 2,

întrucât:

A. MĂSURI ÎN VIGOARE

- (1) Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013, Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile în Uniune de sârmă din oțel inoxidabil cu un conținut din greutate:
 - de minimum 2,5 % nichel, alta decât sârma cu un conținut de nichel de minimum 28 %, dar maximum 31 % din greutate și cu un conținut de crom de minimum 20 %, dar de maximum 22 %;
 - de mai puțin de 2,5 % nichel, alta decât sârma cu un conținut de crom de minimum 13 %, dar maximum 25 % din greutate și cu un conținut de aluminiu de minimum 3,5 %, dar de maximum 6 %, încadrată în prezent la codurile NC 7223 00 19 și 7223 00 99 și originară din India (denumită în continuare „produsul în cauză”).
- (2) În cadrul anchetei care a dus la instituirea unei taxe antidumping definitive, au cooperat numeroși producători-exportatori din India. Prin urmare, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a selectat un eșantion de producători-exportatori indieni care să fie supuși anchetei.
- (3) Consiliul a instituit niveluri individuale ale taxei la importurile produsului în cauză de la 0 % până la 12,5 % pentru societățile incluse în eșantion și o taxă medie ponderată de 5 % pentru societățile cooperante neincluse în eșantion.
- (4) Consiliul a instituit, de asemenea, o taxă la nivel de țară de 12,5 % pentru toate celelalte societăți care fie nu s-au făcut cunoscute, fie nu au cooperat la anchetă.
- (5) Articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013 prevede că, în cazul în care un producător-exportator nou din India furnizează Comisiei dovezi suficiente pentru a demonstra că:
 - (a) nu a exportat produsul în cauză către Uniune în cursul perioadei luate în calcul pentru instituirea măsurilor, și anume perioada cuprinsă între 1 aprilie 2011 și 31 martie 2012 (denumită în continuare „perioada de anchetă”);
 - (b) nu este afiliat niciunui exportator sau producător care face obiectul măsurilor antidumping instituite prin regulamentul respectiv; și

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.⁽²⁾ JO L 298, 8.11.2013, p. 1.

- (c) fie a exportat efectiv către Uniune produsul în cauză după perioada de anchetă, fie și-a asumat o obligație contractuală irevocabilă de a exporta o cantitate importantă de produs în cauză către Uniune după perioada de anchetă,

atunci articolul 1 alineatul (2) din regulamentul respectiv poate fi modificat pentru a acorda noului producător-exportator nivelul taxei aplicabile societăților cooperante care nu au fost incluse în eșantion, și anume taxa medie ponderată de 5 %.

B. CEREREA DE ACORDARE A TRATAMENTULUI DE NOU PRODUCĂTOR-EXPORTATOR

- (6) Societățile indiene Superon Schweisstechnik India Ltd. (denumită în continuare „primul solicitant”) și Anand ARC Ltd. (denumită în continuare „al doilea solicitant”) au cerut să li se acorde nivelul taxei aplicabile societăților cooperante care nu au fost incluse în eșantion („tratament de nou producător-exportator” sau „TNPE”).
- (7) S-a efectuat o examinare pentru a determina dacă solicitanții întrunesc criteriile pentru acordarea TNPE în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013.
- (8) Solicitanților li s-a trimis un chestionar prin care li s-a cerut să furnizeze elemente de probă pentru a dovedi că îndeplinesc toate criteriile menționate mai sus, prevăzute la articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013.
- (9) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru a stabili dacă solicitanții întrunesc cele trei criterii pentru acordarea TNPE. S-au efectuat vizite de verificare la sediile societăților:
- Superon Schweisstechnik India Ltd., Gurgaon;
- Anand ARC Ltd., Mumbai.
- (10) Primul solicitant a prezentat suficiente elemente de probă pentru a demonstra că îndeplinește cele trei criterii menționate la articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013. Primul solicitant a putut dovedi că:
- (i) nu a exportat către Uniune produsul în cauză în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2011 și 31 martie 2012;
- (ii) nu este afiliat niciunui exportator sau producător din India care face obiectul măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013; și
- (iii) a exportat efectiv o cantitate semnificativă de 30 de tone de produs în cauză către Uniune începând cu luna octombrie 2012;
- și că, prin urmare, i se poate acorda nivelul taxei aplicabile societăților cooperante neincluse în eșantion, și anume 5 %, în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013, și ar trebui să fie adăugat în lista producătorilor-exportatori cooperanți din India care nu au fost incluși în eșantion.
- (11) Totuși, cel de al doilea solicitant nu a îndeplinit primul criteriu, dat fiind că a exportat produsul în cauză către Uniune în cursul perioadei de anchetă. Prin urmare, cererea sa de acordare a TNPE a fost respinsă.
- (12) Comisia a informat solicitanții și industria din Uniune cu privire la concluziile de mai sus și le-a dat posibilitatea să își prezinte observațiile. Un producător-exportator a solicitat aplicarea retroactivă a deciziei. Totuși, această posibilitate nu este prevăzută în procedura actuală, iar producătorul-exportator a fost informat în consecință. Nu s-au primit alte observații.
- (13) Un nou cod adițional TARIC (B997) trebuie să fie atribuit primului solicitant. Din motive strict legate de integrarea în TARIC, prezentul regulament ar trebui să modifice Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 861/2013 al Consiliului ⁽¹⁾ prin atribuirea aceluiași cod adițional TARIC (B997) primului solicitant.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 861/2013 al Consiliului din 2 septembrie 2013 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India (JO L 240, 7.9.2013, p. 1).

- (14) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/49 al Comisiei ⁽¹⁾ a fost adoptat fără obținerea avizului Comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază. Pentru a garanta certitudinea juridică și pentru a proteja așteptările legitime, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/49 ar trebui, prin urmare, să fie abrogat, iar conținutul său ar trebui readoptat, producând efecte juridice începând cu data intrării în vigoare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/49.
- (15) Prezentul regulament este în conformitate cu avizul Comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013 se modifică după cum urmează:

- (a) codul adițional TARIC „B781” care figurează în tabelul de la articolul 1 alineatul (2) se înlocuiește cu formularea „A se vedea anexa”;
- (b) anexa se înlocuiește cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Rubrica „B999” din tabelul de la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 861/2013 al Consiliului este înlocuită cu: „B999 (Pentru societatea Superon Schweissttechnik India Ltd., Gurgaon, Haryana, India, codul adițional TARIC este B997)”.

Articolul 3

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/49 se abrogă cu efect de la 16 ianuarie 2015.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Acesta produce efecte juridice începând cu data de 16 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 iunie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/49 al Comisiei din 14 ianuarie 2015 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1106/2013 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 861/2013 al Consiliului de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de anumite tipuri de sârmă din oțel inoxidabil originare din India (JO L 9, 15.1.2015, p. 17).

ANEXĂ

Producători-exportatori cooperanți din India care nu au fost incluși în eșantion:

Numele întreprinderii	Oraș	Cod TARIC adițional
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Dist. Satara, Maharashtra	B781
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Mumbai, Maharashtra	B781
Bhansali Stainless Wire	Mumbai, Maharashtra	B781
Chandan Steel	Mumbai, Maharashtra	B781
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajasthan	B781
Jyoti Steel Industries Ltd.	Mumbai, Maharashtra	B781
Mukand Ltd.	Thane	B781
Panchmahal Steel Ltd.	Dist. Panchmahals, Gujarat	B781
Superon Schweisstechnik India Ltd	Gurgaon, Haryana	B997

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1020 AL COMISIEI**din 29 iunie 2015****privind autorizarea unui preparat de *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) ca aditiv în hrana găinilor ouătoare și a speciilor minore de păsări de curte pentru ouat (titularul autorizației Kemin Europa N.V.)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 prevede autorizarea aditivilor destinați hranei animalelor, precum și motivele și procedurile de acordare a unei astfel de autorizații.
- (2) În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003, a fost transmisă o cerere de autorizare a unei noi utilizări a preparatului de *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737). Cererea respectivă a fost însoțită de informațiile și de documentele necesare în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003.
- (3) Cererea se referă la autorizarea unei noi utilizări a preparatului de *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) ca aditiv în hrana găinilor ouătoare și a speciilor minore de păsări de curte pentru ouat, urmând să fie încadrat în categoria de „aditivi zootehnici”.
- (4) Preparatul de *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737), aparținând categoriei „aditivi zootehnici”, a fost autorizat pentru o perioadă de zece ani ca aditiv în hrana puilor de găină pentru îngrășat prin Regulamentul (UE) nr. 107/2010 al Comisiei ⁽²⁾, a puicștelor pentru ouat, a rașelor pentru îngrășat, a prepeliștelor, a fazanilor, a potârnicșilor, a bibilicșilor, a porumbelilor, a găștelor pentru îngrășat și a strușilor prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 885/2011 al Comisiei ⁽³⁾, a purcelilor înțărcați și a suinelor înțărcaște altele decât *Sus scrofa domesticus* prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 306/2013 al Comisiei ⁽⁴⁾ și a curcanilor pentru îngrășat și a curcanilor crescuți pentru reproducție prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 787/2013 al Comisiei ⁽⁵⁾.
- (5) Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară („autoritatea”), în avizul ei din 11 decembrie 2014 ⁽⁶⁾, a concluzionat că, în condițiile de utilizare propuse, preparatul de *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) nu are efecte adverse asupra sănătății animale, asupra sănătății umane sau asupra mediului. De asemenea, ea a concluzionat că pentru respectivul aditiv există dovezi ale unor efecte benefice asupra producției de ouă a găinilor ouătoare. Această concluzie poate fi extinsă la speciile minore de păsări de curte pentru ouat. Autoritatea nu consideră că sunt necesare cerinște specifice pentru monitorizarea ulterioară introducerii pe piașă. În plus, autoritatea a verificat raportul privind metoda de analiză a aditivului destinat hranei pentru animale, transmis de Laboratorul de referinșă înfiinșat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1831/2003.
- (6) Evaluarea preparatului de *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) arată că sunt îndeplinite condițiile de autorizare prevăzute la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003. În consecinșă, utilizarea acestui preparat ar trebui să fie autorizată conform specificațiilor din anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 29.⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 107/2010 al Comisiei din 8 februarie 2010 privind autorizarea *Bacillus subtilis* ATCC PTA-6737 ca aditiv pentru hrana puilor de găină pentru îngrășat (titularul autorizației Kemin Europa N.V.) (JO L 36, 9.2.2010, p. 1).⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 885/2011 al Comisiei din 5 septembrie 2011 privind autorizarea *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) ca aditiv pentru hrana puicștelor pentru ouat, rașelor pentru îngrășat, prepeliștelor, fazanilor, potârnicșilor, bibilicșilor, porumbelilor, găștelor pentru îngrășat și strușilor (titularul autorizației: Kemin Europa N.V.) (JO L 229, 6.9.2011, p. 3).⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 306/2013 al Comisiei din 2 aprilie 2013 privind autorizarea unui preparat de *Bacillus subtilis* (ATCC PTA 6737) pentru hrana purcelilor înțărcați și a suinelor înțărcaște altele decât *Sus scrofa domesticus* (titularul autorizației: Kemin Europa N.V.) (JO L 91, 3.4.2013, p. 5).⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 787/2013 al Comisiei din 16 august 2013 privind autorizarea unui preparat de *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) ca aditiv în furajele curcanilor pentru îngrășat și ale curcanilor crescuți pentru reproducție (titularul autorizației: Kemin Europa N.V.) (JO L 220, 17.8.2013, p. 15).⁽⁶⁾ EFSA Journal 2015; 13(1):3970.

- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Preparatul specificat în anexă, aparținând categoriei „aditivi zootehnici” și grupei funcționale „stabilizatori ai florei intestinale”, este autorizat ca aditiv în animalelor sub rezerva respectării condițiilor menționate în anexa respectivă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 iunie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNKER

ANEXĂ

Numărul de identificare al aditivului	Denumirea titularului autorizației	Aditiv	Compoziția, formula chimică, descrierea, metoda analitică.	Specie sau categorie de animale	Vârsta maximă	Conținut minim	Conținut maxim	Alte dispoziții	Sfârșitul perioadei de autorizare
						CFU/kg de furaj complet cu un conținut de umiditate de 12 %			
Categoria aditivilor zootehnici. Grupă funcțională: stabilizatori ai florei intestinale.									
4b1823	Kemin Europa N.V.	Bacillus subtilis ATCC PTA-6737	Compoziția aditivului: Preparat de Bacillus subtilis (ATCC PTA-6737) conținând un minimum de 1 × 10 ¹⁰ CFU/g de aditiv Formă solidă Caracterizarea substanței active: Spori viabili de Bacillus subtilis (ATCC PTA-6737) Metoda de analiză ⁽¹⁾ Numărare: metoda prin etalare pe placă Petri utilizând agar triptonă soia cu tratament de preîncălzire a eșantioanelor de hrană pentru animale. Identificare: metoda electroforezei în gel în câmp pulsatil (pulsed-field gel electrophoresis – PFGE).	Găini ouătoare Specii minore de păsări de curte pentru îngrășat	—	1 × 10 ⁸	—	În instrucțiunile de utilizare a aditivului și a preamestecului se indică condițiile de depozitare și stabilitatea la granulare.	20.7.2025

⁽¹⁾ Detaliile privind metodele de analiză sunt disponibile la următoarea adresă a laboratorului de referință: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1021 AL COMISIEI**din 29 iunie 2015****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 iunie 2015.

*Pentru Comisie,**pentru președinte*

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	AL	32,3
	MA	145,9
	MK	33,7
	ZZ	70,6
0707 00 05	MK	20,6
	TR	106,1
	ZZ	63,4
0709 93 10	TR	122,9
	ZZ	122,9
0805 50 10	AR	124,3
	BO	143,4
	TR	102,0
	ZA	160,8
	ZZ	132,6
0808 10 80	AR	169,6
	BR	101,4
	CL	129,4
	NZ	141,7
	US	148,6
	ZA	120,0
	ZZ	135,1
	ZZ	135,1
0809 10 00	TR	263,1
	ZZ	263,1
0809 29 00	TR	340,5
	US	581,4
	ZZ	461,0

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1022 AL COMISIEI**din 29 iunie 2015**

de stabilire a coeficientului de alocare care urmează să fie aplicat cantităților care fac obiectul cererilor de drepturi de import introduse în perioada 1 iulie 2015-30 iunie 2016 în cadrul contingentului tarifar deschis prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 431/2008 pentru carnea de animale din specia bovine, congelată

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 188 alineatele (1) și (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 431/2008 al Comisiei ⁽²⁾ a deschis un contingent tarifar anual pentru importul de produse din sectorul cărnii de vită și mânzat.
- (2) Cantitățile care fac obiectul cererilor de drepturi de import introduse în perioada 1 iulie 2015-30 iunie 2016 sunt mai mari decât cantitățile disponibile. Prin urmare, este necesar să se stabilească în ce măsură pot fi acordate drepturile de import, prin stabilirea coeficientului de alocare care urmează să fie aplicat cantităților solicitate, calculat în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei ⁽³⁾, coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul menționat.
- (3) Pentru a se garanta eficacitatea măsurii, este necesar ca prezentul regulament să intre în vigoare la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Cantităților care fac obiectul cererilor de licențe de import introduse în temeiul Regulamentului (CE) nr. 431/2008 pentru perioada 1 iulie 2015-30 iunie 2016 li se aplică coeficientul de alocare care figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 iunie 2015.

Pentru Comisie,

pentru președinte

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 431/2008 al Comisiei din 19 mai 2008 privind deschiderea și modul de gestionare a unui contingent tarifar de import pentru carnea de animale din specia bovine, congelată, clasificată la codul NC 0202, și pentru produsele clasificate la codul NC 0206 29 91 (JO L 130, 20.5.2008, p. 3).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1301/2006 al Comisiei din 31 august 2006 de stabilire a normelor comune pentru administrarea contingentelor tarifare de import pentru produsele agricole gestionate printr-un sistem de licențe de import (JO L 238, 1.9.2006, p. 13).

ANEXĂ

Număr de ordine	Coeficient de alocare – cereri introduse pentru perioada 1 iulie 2015-30 iunie 2016 (în %)
09.4003	27,836632

DECIZII

DECIZIA (UE) 2015/1023 A CONSILIULUI

din 15 iunie 2015

de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Andorrei la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3), coroborat cu articolul 218,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit drept unul dintre obiectivele sale să promoveze protecția drepturilor copilului, după cum se afirmă la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Măsurile de protecție a copiilor împotriva deplasării sau reținerii ilicite sunt parte esențială a politicii respective.
- (2) Uniunea a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIa”), care urmărește protejarea copiilor împotriva efectelor dăunătoare ale unei deplasări sau rețineri ilicite și stabilirea de proceduri în vederea garantării returnării imediate a copilului în statul reședinței sale obișnuite, precum și garantarea protecției drepturilor de vizitare și de încredințare.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 completează și consolidează Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”) care stabilește, la nivel internațional, un sistem de obligații și de cooperare între statele contractante și între autoritățile centrale și urmărește garantarea returnării imediate a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.
- (4) Toate statele membre ale Uniunii sunt parte la Convenția de la Haga din 1980.
- (5) Uniunea încurajează statele terțe să adere la Convenția de la Haga din 1980 și sprijină aplicarea corectă a Convenției de la Haga din 1980, participând între altele, alături de statele membre, la comisiile speciale organizate periodic de Conferința de la Haga de drept internațional privat.
- (6) Se poate considera că un cadru juridic comun aplicabil între statele membre ale Uniunii și statele terțe poate oferi cea mai bună soluție pentru cazurile delicate de răpire internațională de copii.
- (7) Convenția de la Haga din 1980 dispune că aceasta se aplică în raporturile dintre statul aderent și acele state contractante care au declarat că acceptă aderarea.
- (8) Convenția de la Haga din 1980 nu permite organizațiilor de integrare economică regională precum Uniunea să devină parte la aceasta. Prin urmare, Uniunea nu poate să adere la convenția menționată și nici să depună o declarație de acceptare a unui stat aderent.

⁽¹⁾ Avizul din 11 februarie 2015 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

- (9) În conformitate cu Avizul 1/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene, declarațiile de acceptare în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980 țin de competența externă exclusivă a Uniunii.
- (10) La 6 aprilie 2011, Andorra a depus instrumentul său de aderare la Convenția de la Haga din 1980. Convenția menționată a intrat în vigoare în cazul Andorrei la 1 iulie 2011.
- (11) Mai multe state membre au acceptat deja aderarea Andorrei la Convenția de la Haga din 1980. O evaluare a situației din Andorra a condus la concluzia că acele state membre care încă nu au acceptat aderarea Andorrei sunt în măsură să accepte, în interesul Uniunii, aderarea Andorrei în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980.
- (12) Prin urmare, statele membre care nu au acceptat încă aderarea Andorrei ar trebui să fie autorizate să depună declarația de acceptare a aderării Andorrei, în interesul Uniunii, în conformitate cu prezenta decizie. Regatul Belgiei, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Slovacă și Republica Finlanda, care au acceptat deja aderarea Andorrei la Convenția de la Haga din 1980, nu ar trebui să depună noi declarații de acceptare, deoarece declarațiile existente rămân valabile în temeiul dreptului internațional public.
- (13) Regatul Unit și Irlanda au obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 și participă la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Statele membre care nu au făcut încă acest lucru sunt autorizate să accepte aderarea Andorrei la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), în interesul Uniunii.

(2) Respectivele state membre depun cel târziu până la 16 iunie 2016 o declarație de acceptare a aderării Andorrei la Convenția de la Haga din 1980, în interesul Uniunii, după cum urmează:

„[Denumirea completă a STATULUI MEMBRU] declară că acceptă aderarea Andorrei la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, în conformitate cu Decizia (UE) 2015/1023 a Consiliului.”

(3) Fiecare stat membru informează Consiliul și Comisia în legătură cu depunerea declarației sale de acceptare a aderării Andorrei și transmite Comisiei textul declarației în termen de două luni de la depunerea acesteia.

Articolul 2

Statele membre care și-au depus declarația de acceptare a aderării Andorrei la Convenția de la Haga din 1980 înainte de data adoptării prezentei decizii nu fac noi declarații.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează tuturor statelor membre cu excepția Regatului Belgiei, Republicii Cehe, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Irlandei, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Italiene, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Slovace și Republicii Finlanda.

Adoptată la Luxemburg, 15 iunie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

Dz. RASNAČS

DECIZIA (UE) 2015/1024 A CONSILIULUI**din 15 iunie 2015****de autorizare a anumitor state membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Republicii Singapore la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3), coroborat cu articolul 218,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit drept unul dintre obiectivele sale să promoveze protecția drepturilor copilului, după cum se afirmă la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Măsurile de protecție a copiilor împotriva deplasării sau reținerii ilicite sunt parte esențială a politicii respective.
- (2) Uniunea a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles IIa”), care urmărește protejarea copiilor împotriva efectelor dăunătoare ale unei deplasări sau rețineri ilicite și stabilirea de proceduri în vederea garantării returnării imediate a copilului în statul reședinței sale obișnuite, precum și garantarea protecției drepturilor de vizitare și de încredințare.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 completează și consolidează Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), care stabilește, la nivel internațional, un sistem de obligații și de cooperare între statele contractante și între autoritățile centrale și urmărește garantarea returnării imediate a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.
- (4) Toate statele membre ale Uniunii sunt parte la Convenția de la Haga din 1980.
- (5) Uniunea încurajează statele terțe să adere la Convenția de la Haga din 1980 și sprijină aplicarea corectă a Convenției de la Haga din 1980, participând între altele, alături de statele membre, la comisiile speciale organizate periodic de Conferința de la Haga de drept internațional privat.
- (6) Se poate considera că un cadru juridic comun aplicabil între statele membre ale Uniunii și statele terțe poate oferi cea mai bună soluție pentru cazurile delicate de răpire internațională de copii.
- (7) Convenția de la Haga din 1980 dispune că aceasta se aplică în raporturile dintre statul aderent și acele state contractante care au declarat că acceptă aderarea.
- (8) Convenția de la Haga din 1980 nu permite organizațiilor de integrare economică regională precum Uniunea să devină parte la aceasta. Prin urmare, Uniunea nu poate să adere la convenția menționată și nici să depună o declarație de acceptare a unui stat aderent.

⁽¹⁾ Avizul din 11 februarie 2015 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

- (9) În conformitate cu Avizul 1/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene, declarațiile de acceptare în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980 țin de competența externă exclusivă a Uniunii.
- (10) La 28 decembrie 2010, Singapore a depus instrumentul său de aderare la Convenția de la Haga din 1980. Convenția menționată a intrat în vigoare în cazul Republicii Singapore la 1 martie 2011.
- (11) Mai multe state membre au acceptat deja aderarea Republicii Singapore la Convenția de la Haga din 1980. O evaluare a situației din Singapore a condus la concluzia că acele state membre care încă nu au acceptat aderarea Republicii Singapore sunt în măsură să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Republicii Singapore în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980.
- (12) Prin urmare, statele membre care nu au acceptat încă aderarea Republicii Singapore ar trebui să fie autorizate să depună declarația de acceptare a aderării Republicii Singapore, în interesul Uniunii, în conformitate cu prezenta decizie. Regatul Belgiei, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Malta, Republica Slovacă și Regatul Suediei, care au acceptat deja aderarea Republicii Singapore la Convenția de la Haga din 1980, nu ar trebui să depună noi declarații de acceptare, deoarece declarațiile existente rămân valabile în temeiul dreptului internațional public.
- (13) Regatul Unit și Irlanda au obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 și participă la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Statele membre care nu au făcut încă acest lucru sunt autorizate să accepte aderarea Republicii Singapore la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), în interesul Uniunii.
- (2) Respectivele state membre depun cel târziu până la 16 iunie 2016 o declarație de acceptare a aderării Republicii Singapore la Convenția de la Haga din 1980, în interesul Uniunii, după cum urmează:

„[Denumirea completă a STATULUI MEMBRU] declară că acceptă aderarea Republicii Singapore la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, în conformitate cu Decizia (UE) 2015/1024 a Consiliului.”

- (3) Fiecare stat membru informează Consiliul și Comisia în legătură cu depunerea declarației sale de acceptare a aderării Republicii Singapore și transmite Comisiei textul declarației în termen de două luni de la depunerea acesteia.

Articolul 2

Statele membre care și-au depus declarația de acceptare a aderării Republicii Singapore la Convenția de la Haga din 1980 înainte de data adoptării prezentei decizii nu fac noi declarații.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează tuturor statelor membre, cu excepția Regatului Belgiei, Republicii Cehe, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Irlandei, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Italiene, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Malta, Republicii Slovace și Regatului Suediei.

Adoptată la Luxemburg, 15 iunie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

Dz. RASNAČS

DECIZIA (UE) 2015/1025 A CONSILIULUI**din 19 iunie 2015****de abrogare a Deciziei 2013/319/UE privind existența unui deficit excesiv în Malta**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 126 alineatul (12),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

întrucât:

1. Prin Decizia 2013/319/UE ⁽¹⁾, pe baza unei recomandări a Comisiei, Consiliul a decis că în Malta există un deficit excesiv. Consiliul a constatat că deficitul public general al Maltei a atins 3,3 % din PIB în 2012, depășind astfel valoarea de referință de 3 % din PIB prevăzută în tratat, iar datoria publică brută generală a depășit valoarea de referință de 60 % din PIB prevăzută în tratat. Consiliul a mai constatat că Malta nu realizase progrese suficiente în direcția respectării criteriului de referință privind reducerea datoriei și, în consecință, nu îndeplinea cerințele din perioada de tranziție ⁽²⁾ după corectarea deficitului său excesiv în 2012 ⁽³⁾.
- (2) La 21 iunie 2013, în conformitate cu articolul 126 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și cu articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1467/97, Consiliul, pe baza unei recomandări a Comisiei, a adresat o recomandare Maltei în vederea soluționării situației de deficit excesiv până cel târziu în 2014. Recomandarea a fost făcută publică.
- (3) În conformitate cu articolul 4 din Protocolul nr. 12 privind procedura aplicabilă deficitelor excesive anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și TFUE, Comisia furnizează datele necesare pentru punerea în aplicare a procedurii. În cadrul aplicării respectivului protocol, statele membre trebuie să notifice datele privind deficitele și datoriile publice și alte variabile conexe de două ori pe an, și anume înainte de 1 aprilie și înainte de 1 octombrie, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului ⁽⁴⁾.
- (4) Consiliul urmează să ia o decizie pentru a abroga decizia privind existența unui deficit excesiv pe baza datelor notificate. În plus, deciziile privind existența unui deficit excesiv urmează să fie abrogate numai în cazul în care previziunile Comisiei indică faptul că deficitul nu va depăși pragul de 3 % din PIB în perioada analizată în previziuni ⁽⁵⁾; iar ponderea datoriei îndeplinește aspectul prospectiv al criteriului de referință privind datoria.
- (5) Pe baza datelor furnizate de Comisie (Eurostat) în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 479/2009, ca urmare a notificării primite din partea Maltei în aprilie 2015, pe baza Programului de stabilitate din 2015 și pe baza previziunilor Comisiei din primăvara anului 2015, se justifică următoarele concluzii:

— După atingerea unui nivel de vârf de 3,6 % din PIB în 2012, în anul 2013 deficitul public general a fost redus până la 2,6 % din PIB și a atins 2,1 % din PIB în 2014. Reducerea deficitului în 2014 a fost determinată în principal de o îmbunătățire a condițiilor ciclice și de măsuri bugetare care au condus la o creștere semnificativă a veniturilor actuale (cu 2,5 % din PIB) care fac mai mult decât să compenseze creșterea cheltuielilor actuale (cu 0,8 % din PIB), precum și de cheltuielile nete de capital (care au crescut cu 0,1 % din PIB) care se explică printr-un nivel mai ridicat de absorbție a fondurilor UE.

⁽¹⁾ Decizia 2013/319/UE a Consiliului din 21 iunie 2013 privind existența unui deficit excesiv în Malta (JO L 173, 26.6.2013, p. 52).

⁽²⁾ După abrogarea PDE în decembrie 2012, în conformitate cu Pactul de stabilitate și de creștere, Malta a beneficiat de o perioadă de tranziție de trei ani pentru a se conforma criteriului de referință privind reducerea datoriei, începând din 2012. Cerințele din cursul perioadei de tranziție sunt prevăzute la articolul 2 alineatul (1a) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii deficitului excesiv (JO L 209, 2.8.1997, p. 6), iar detalii suplimentare privind aceste cerințe sunt incluse în documentul intitulat „Specificații privind punerea în aplicare a Pactului de stabilitate și creștere și orientări referitoare la forma și conținutul programelor de stabilitate și de convergență” din 3 septembrie 2012 (a se vedea: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/pdf/coc/code_of_conduct_en.pdf). Ajustarea structurală liniară minimă necesară (MLSA) pentru anul 2012 a fost egală cu 0,4 puncte procentuale din PIB, în timp ce deficitul structural s-a agravat cu ½ puncte procentuale din PIB în 2012.

⁽³⁾ Deficitul public și datoria publică pentru anul 2012 au fost ulterior revizuite, fiind în prezent de 3,6 % din PIB și, respectiv, de 67,4 % din PIB.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 privind aplicarea Protocolului privind procedura aplicabilă deficitelor excesive anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene (JO L 145, 10.6.2009, p. 1).

⁽⁵⁾ În conformitate cu documentul intitulat „Specificații privind punerea în aplicare a Pactului de stabilitate și creștere și orientări referitoare la forma și conținutul programelor de stabilitate și de convergență”.

- Programul de stabilitate pentru 2015-2018, transmis de guvernul maltez la 30 aprilie 2015, preconizează scăderea deficitului la 1,6 % din PIB în 2015 și la 1,1 % din PIB în 2016. Previziunile Comisiei din primăvara anului 2015 preconizează un deficit de 1,8 % din PIB în 2015 și de 1,5 % din PIB în 2016. Astfel, în perioada analizată în previziuni, deficitul ar trebui să rămână sub valoarea de referință de 3 % din PIB prevăzută în tratat.
 - Soldul structural, care reprezintă soldul public general ajustat în funcție de ciclul economic și fără a include măsurile cu caracter excepțional și alte măsuri temporare, s-a îmbunătățit cu 1,3 % din PIB în perioada 2013-2014.
 - Ponderea datoriei în PIB a crescut până la 69,2 % din PIB în 2013, de la 67,4 % din PIB în 2012, din cauza unei ajustări stoc-flux pentru creșterea datoriei temporare. Ulterior, ponderea respectivă a scăzut până la 68,0 % din PIB în 2014. Se preconizează că datoria publică brută va continua să scadă la 65,4 % din PIB în 2016, inclusiv datorită scenariului macroeconomic favorabil. În plus, respectarea regulii previzionale privind datoria este asigurată în 2014.
- (6) Începând din 2015, care este anul următor corectării deficitului excesiv, Malta face obiectul componentei preventive a Pactului de stabilitate și de creștere și ar trebui să înregistreze progrese în vederea atingerii obiectivului bugetar pe termen mediu într-un ritm adecvat, inclusiv prin respectarea criteriului de referință privind cheltuielile și a criteriului datoriei, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1a) din Regulamentul (CE) nr. 1467/97. În acest context, se pare că există riscul unei devieri de la ajustarea necesară de 0,6 % din PIB în vederea atingerii obiectivului bugetar pe termen mediu atât în 2015, cât și în 2016. În 2015, îmbunătățirea soldului structural este prevăzută a fi cu 0,1 % din PIB sub nivelul necesar. Cu toate că ajustarea prevăzută pentru 2016 este conformă cu cerința, există riscul unei devieri în anii 2015 și 2016 luați împreună. Prin urmare, vor fi necesare măsuri suplimentare în 2015 și 2016.
- (7) În conformitate cu articolul 126 alineatul (12) din TFUE, o decizie a Consiliului privind existența unui deficit excesiv urmează să fie abrogată atunci când deficitul excesiv din statul membru în cauză a fost, în opinia Consiliului, corectat.
- (8) În opinia Consiliului, deficitul excesiv din Malta a fost corectat, iar Decizia 2013/319/CE ar trebui abrogată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În urma unei evaluări globale rezultă că situația deficitului excesiv în Malta a fost corectată.

Articolul 2

Decizia 2013/319/UE se abrogă.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Maltei.

Adoptată la Luxemburg, 19 iunie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
J. REIRS

DECIZIA (UE) 2015/1026 A CONSILIULUI**din 19 iunie 2015****de abrogare a Deciziei 2009/589/CE privind existența unui deficit excesiv în Polonia**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 126 alineatul (12),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 7 iulie 2009, prin Decizia 2009/589/CE a Consiliului ⁽¹⁾, pe baza unei recomandări a Comisiei, Consiliul a decis, în conformitate cu articolul 104 alineatul (6) din Tratatul de instituire a Comunității Europene (TCE), că în Polonia există un deficit excesiv.
- (2) La aceeași dată, în conformitate cu articolul 104 alineatul (7) din TCE și cu articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului ⁽²⁾, Consiliul, pe baza unei recomandări a Comisiei, a adresat o recomandare Poloniei în vederea soluționării situației de deficit excesiv până cel târziu în 2012.
- (3) La 21 iunie 2013, Consiliul a ajuns la concluzia că Polonia a luat măsuri eficace, însă, după adoptarea recomandării inițiale, s-au produs evenimente economice negative cu implicații majore asupra finanțelor publice. Prin urmare, Consiliul, pe baza unei recomandări a Comisiei, a considerat că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1467/97 și a adoptat o nouă recomandare privind Polonia în temeiul articolului 126 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cu scopul de a pune capăt situației de deficit excesiv până în 2014 ⁽³⁾.
- (4) La 10 decembrie 2013, în temeiul articolului 126 alineatul (8) din TFUE, Consiliul a hotărât că Polonia nu a întreprins măsuri concrete ca răspuns la recomandarea Consiliului din 21 iunie 2013 pentru a-și corecta deficitul excesiv până în 2014 ⁽⁴⁾ și a adoptat o nouă recomandare în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE, recomandând Poloniei să pună capăt situației de deficit excesiv până în 2015 ⁽⁵⁾. În recomandarea respectivă, Consiliul a recomandat Poloniei să atingă un deficit global de 4,8 % din PIB în 2013, de 3,9 % din PIB în 2014 și de 2,8 % din PIB în 2015 (excluzând impactul transferurilor de active din al doilea pilon al sistemului de pensii). Pe baza previziunilor macroeconomice care au fundamentat recomandarea Consiliului, aceasta a fost în concordanță cu o îmbunătățire a soldului structural de 1 % din PIB în 2014 și de 1,2 % din PIB în 2015. Poloniei i s-a recomandat, de asemenea, să implementeze în mod riguros măsurile pe care deja le-a anunțat și adoptat, completându-le cu măsuri suplimentare pentru a reuși o corectare sustenabilă a deficitului excesiv până în 2015. Poloniei i s-a acordat termenul de 15 aprilie 2014 pentru a raporta cu privire la măsurile luate în vederea conformării cu această recomandare.
- (5) La 2 iunie 2014, Comisia a concluzionat că, la momentul respectiv, nu erau necesare măsuri suplimentare în cadrul procedurii de deficit excesiv.
- (6) În conformitate cu articolul 4 din Protocolul nr. 12 privind procedura aplicabilă deficitelor excesive anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, Comisia furnizează datele necesare pentru punerea în aplicare a procedurii. În cadrul aplicării respectivului protocol, statele membre urmează să notifice datele privind deficitul și datorii publice și alte variabile conexe de două ori pe an, și anume înainte de 1 aprilie și înainte de 1 octombrie, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Decizia 2009/589/CE a Consiliului din 7 iulie 2009 privind existența unui deficit excesiv în Polonia (JO L 202, 4.8.2009, p. 46).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv (JO L 209, 2.8.1997, p. 6).

⁽³⁾ Recomandarea Consiliului din 21 iunie 2013 cu scopul de a pune capăt situației de deficit public excesiv în Polonia.

⁽⁴⁾ Decizia 2013/758/UE a Consiliului din 10 decembrie 2013 de stabilire a faptului că Polonia nu a luat măsuri eficace ca răspuns la recomandarea Consiliului din 21 iunie 2013 (JO L 335, 14.12.2013, p. 46).

⁽⁵⁾ Recomandarea Consiliului din 2 decembrie 2013 cu scopul de a pune capăt situației de deficit public excesiv în Polonia.

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 479/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 privind aplicarea Protocolului privind procedura aplicabilă deficitelor excesive anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene (JO L 145, 10.6.2009, p. 1).

- (7) Consiliul urmează să ia o decizie pentru a abroga o decizie privind existența unui deficit excesiv pe baza datelor notificate. În plus, o decizie privind existența unui deficit excesiv ar trebui abrogată numai în cazul în care previziunile Comisiei indică faptul că deficitul nu va depăși pragul de 3 % din PIB în perioada analizată în previziuni ⁽¹⁾; iar ponderea datoriei este conformă cu referința prospectivă a criteriului privind reducerea datoriei.
- (8) De asemenea, în conformitate cu Pactul de stabilitate și de creștere, ar trebui să se acorde atenția cuvenită reformelor sistemului de pensii care introduc un sistem cu mai mulți piloni, ce include un pilon obligatoriu, finanțat integral.
- (9) Pe baza datelor furnizate de Comisie (Eurostat) în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 479/2009, ca urmare a notificării primite din partea Poloniei în aprilie 2015, pe baza Programului de convergență din 2015 și pe baza previziunilor Comisiei din primăvara anului 2015, următoarele concluzii sunt justificate:
- În 2014, deficitul public a fost de 3,2 % din PIB. Întrucât acest număr poate fi considerat a fi aproape de valoarea de referință, iar ponderea datoriei Poloniei în PIB se situează, în mod constant, sub valoarea de referință de 60 % din PIB, Polonia este eligibilă pentru dispozițiile referitoare la reformele sistemului de pensii prevăzute la articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1467/97. Reforma sistemului de pensii polonez din 1999 a fost revocată printr-o lege adoptată în decembrie 2013. În baza acestei revocări, o parte dintre activele acumulate în fondurile de pensii private, finanțate integral (care formează cel de al doilea pilon al sistemului de pensii polonez) au fost transferate la sistemul public de securitate socială (primul pilon al sistemului de pensii polonez). În plus, cel de al doilea pilon al sistemului de pensii și-a pierdut acoperirea universală, în sensul că participarea la acesta a încetat să mai fie obligatorie. Ca urmare, revocarea din 2013 a dus la încetarea caracterului sistemic al reformei din 1999. Cu toate acestea, până la sfârșitul lunii iulie a anului 2014, contribuțiile sociale ale tuturor contribuabililor au fost alocate în continuare celui de al doilea pilon. Aceste contribuții reprezintă costuri nete ale reformei sistemului de pensii din 1999 și trebuie să fie luate în considerare atunci când se evaluează corectarea deficitului excesiv. Costurile nete directe totale pentru perioada ianuarie – iulie 2014 sunt estimate la 0,4 % din PIB și, prin urmare, sunt suficiente pentru a explica depășirea de către deficitul public general în 2014 a valorii de referință de 3 % din PIB prevăzută în tratat.
 - Programul de convergență transmis de guvernul polonez la 30 aprilie 2015 urmărește un deficit de 2,7 % din PIB în 2015 și de 2,3 % din PIB în 2016. Previziunile Comisiei din primăvara anului 2015 preconizează un deficit de 2,8 % din PIB în 2015 și, în baza ipotezei menținerii aceluiași politici, un deficit de 2,6 % din PIB în 2016. Astfel, în perioada analizată în previziuni, deficitul ar trebui să rămână sub valoarea de referință de 3 % din PIB prevăzută în tratat.
 - Comisia estimează că soldul structural, care este soldul public general ajustat în funcție de ciclul economic și fără a include măsurile cu caracter excepțional și alte măsuri temporare, s-a îmbunătățit cu 0,9 % din PIB în 2014.
 - În 2014, datoria publică brută a fost de 50,1 %. Previziunile Comisiei din primăvara anului 2015 estimează datoria publică brută generală la 50,9 % din PIB în 2015 și la 50,8 % din PIB în 2016, adică sub valoarea de referință de 60 % din PIB.
- (10) Începând din 2015, care este anul următor corectării deficitului excesiv, Polonia face obiectul componentei preventive a Pactului de stabilitate și de creștere și ar trebui să evolueze într-un ritm satisfăcător în direcția realizării obiectivului său bugetar pe termen mediu, inclusiv în ceea ce privește criteriul cheltuielilor. Previziunile Comisiei din primăvara anului 2015 estimează că soldul structural se va îmbunătăți cu 0,2 % din PIB atât în 2015, cât și în 2016, în baza ipotezei menținerii aceluiași politici. Pe baza unei evaluări de ansamblu, se preconizează că Polonia va efectua ajustarea necesară în vederea atingerii obiectivului bugetar pe termen mediu în 2015, pe baza unei creșteri nete a cheltuielilor sub valoarea de referință, existând riscul unei devieri de la ajustarea necesară în 2016, întrucât ajustarea structurală se situează sub cerințele pentru anul 2016, astfel încât vor fi necesare măsuri suplimentare în anul respectiv.
- (11) În conformitate cu articolul 126 alineatul (12) din TFUE, o decizie a Consiliului privind existența unui deficit excesiv urmează să fie abrogată atunci când deficitul excesiv din statul membru în cauză a fost, în opinia Consiliului, corectat.
- (12) În opinia Consiliului, deficitul excesiv din Polonia a fost corectat și, în consecință, Decizia 2009/589/CE ar trebui abrogată.

⁽¹⁾ În conformitate cu documentul intitulat „Specificații privind punerea în aplicare a Pactului de stabilitate și creștere și orientări referitoare la forma și conținutul programelor de stabilitate și de convergență”, din 3 septembrie 2012. A se vedea: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/pdf/coc/code_of_conduct_en.pdf

- (13) Consiliul reamintește faptul că reforma sistemului de pensii din 1999 a înlocuit un sistem public de pensii bazat pe prestații determinate cu un sistem cu trei piloni, bazat pe contribuții determinate. Obiectivul principal al reformei a fost de a îmbunătăți sustenabilitatea sistemului de pensii polonez, în special având în vedere perspectivele demografice foarte dificile cu care se confruntă Polonia. Revocarea reformei sistemice la sfârșitul anului 2013 a crescut din nou rolul primului pilon, cel public, care, spre deosebire de cel de-al doilea pilon, nu este finanțat integral, ci este un sistem bazat pe contribuții definite noționale. Cu toate că a oferit un oarecare sprijin bugetar pe termen scurt, revocarea reformei sistemului de pensii din 1999 nu îmbunătățește sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice, întrucât avantajele pe termen scurt care decurg din creșterea contribuțiilor la asigurările sociale și din reducerea plăților de dobânzi vor fi compensate în viitor de valoarea mai ridicată a plăților pentru pensii de la pilonul pensiilor publice. În general, inversarea reformei sistemului de pensii din 1999 implică, pe termen lung, o serie de riscuri pentru finanțele publice poloneze,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În urma unei evaluări globale rezultă că situația de deficit excesiv din Polonia a fost corectată.

Articolul 2

Decizia 2009/589/CE se abrogă.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Polone.

Adoptată la Luxemburg, 19 iunie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

J. REIRS

DECIZIA (UE) 2015/1027 A CONSILIULUI**din 23 iunie 2015****privind regimul aplicabil experților detașați pe lângă Secretariatul General al Consiliului și de
abrogare a Deciziei 2007/829/CE**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 240 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Detașarea de experți poate fi utilă Secretariatului General al Consiliului („SGC”) în cadrul misiunii sale de sprijinire a Consiliului European și a Consiliului, în temeiul articolului 235 alineatul (4) și, respectiv, al articolului 240 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”), permițându-i SGC să beneficieze de cunoștințele și de experiența profesională de înalt nivel ale respectivilor experți, în special în domeniile în care un astfel de know-how nu este disponibil în mod accesibil în cadrul SGC însuși.
- (2) Schimbul de experiență și de cunoștințe profesionale în domeniul politicilor europene ar trebui să fie sprijinit prin afectarea temporară de experți din sectoarele publice ale statelor membre (experți naționali detașați – „END”) sau din organizațiile publice interguvernamentale („OIG”).
- (3) Se preconizează că END vor dobândi, în timpul detașării lor pe lângă SGC, cunoștințe care îi vor ajuta în îndeplinirea atribuțiilor care le vor reveni pe durata viitoarelor președinții ale Consiliului.
- (4) Drepturile și obligațiile experților ar trebui să garanteze că aceștia se achită de sarcinile lor numai în interesul SGC.
- (5) Având în vedere natura temporară a activității lor, precum și statutul lor special, experții nu ar trebui să exercite niciuna dintre responsabilitățile care revin SGC în temeiul prerogativelor sale de drept public, astfel cum este definit în tratate, cu excepția derogărilor prevăzute prin prezenta decizie.
- (6) Condițiile de angajare a experților ar trebui să fi stabilite și să se aplice indiferent de originea creditelor bugetare utilizate pentru acoperirea cheltuielilor.
- (7) Având în vedere că regimul stabilit prin prezenta directivă ar trebui să îl înlocuiască pe cel prevăzut în Decizia 2007/829/CE a Consiliului ⁽¹⁾, aceasta din urmă ar trebui să fie abrogată, fără a aduce atingere continuării aplicării sale în ceea ce privește toate detașările aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei decizii.
- (8) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ a modificat Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene („Statutul funcționarilor”), în special condițiile de lucru, concediile, precum și calculul indemnizațiilor definite în anexa VII,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE*Articolul 1***Domeniul de aplicare**

(1) Regimul instituit prin prezenta decizie se aplică experților care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 2, detașați pe lângă SGC în interesul Consiliului European și al Consiliului, și care sunt fie:

(a) experți naționali detașați („END”), categorie care include experții care sunt detașați:

⁽¹⁾ Decizia 2007/829/CE a Consiliului din 5 decembrie 2007 privind regimul aplicabil experților și militarilor naționali detașați pe lângă Secretariatul General al Consiliului și de abrogare a Deciziei 2003/479/CE (JO L 327, 13.12.2007, p. 10).

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (JO L 287, 29.10.2013, p. 15).

- (i) de administrațiile publice ale statelor membre, la nivel național sau regional;
- (ii) fac obiectul unei autorizări de către SGC, de la caz la caz, de către un alt angajator decât o administrație publică a unui stat membru, la nivel național sau regional, dacă interesele SGC justifică integrarea unui know-how specific, ca măsură temporară, cu condiția ca angajatorul:
 - să fie o universitate independentă sau o organizație de cercetare care nu este înființată pentru a face profit în vederea redistribuirii; sau
 - să facă parte din sectorul public, astfel cum este definit de dreptul național al respectivului angajator.

END pot fi detașați fără plată („DSFP”);

- (b) experții DSFP de la o organizație publică interguvernamentală („OIG”) [cu excepția organelor Uniunii în sensul articolului 1a alineatul (2) din Statutul funcționarilor], în situațiile în care este necesar un transfer de cunoștințe specifice sau de know-how.
- (2) Articolele 18, 19 și 20 nu se aplică experților DSFP.

Articolul 2

Condiții pentru detașare

Pentru a fi eligibili pentru detașare pe lângă SGC, experții trebuie:

1. să fi fost angajați permanent sau pe bază contractuală de angajatorul acestora pe o perioadă de cel puțin 12 luni înainte de detașare;
2. să rămână în serviciul angajatorului lor pe toată durata detașării;
3. să dispună de o experiență profesională de cel puțin trei ani cu normă întreagă în funcții administrative, științifice, tehnice, de consiliere sau de supraveghere relevante pentru îndeplinirea sarcinilor care le sunt atribuite. Angajatorul furnizează SGC, anterior detașării, o adeverință de angajare a expertului referitoare la ultimele douăsprezece luni;
4. să fie resortisanți ai unui stat membru.

Prin derogare de la primul paragraf al prezentului punct, experții care sunt resortisanți ai unui stat terț pot fi detașați din partea unei OIG; în astfel de cazuri excepționale, SGC se asigură că nu există niciun conflict de interese și că independența și coerența politicilor și ale activităților SGC sunt garantate;

5. să aibă cunoștințe temeinice în ceea ce privește o limbă oficială a Uniunii și cunoștințe satisfăcătoare în ceea ce privește o a doua limbă, pentru a putea îndeplini sarcinile care le sunt încredințate.

Articolul 3

Procedura de selecție

- (1) Experții sunt selecționați în baza unei proceduri deschise și transparente ale cărei modalități practice sunt stabilite în conformitate cu articolul 32.

Fără a aduce atingere articolului 2 punctul 4, detașarea experților se efectuează pe criterii geografice cât mai largi, dintre resortisanții statelor membre. Statele membre și SGC cooperează pentru a asigura, în măsura posibilului, respectarea echilibrului între bărbați și femei, precum și respectarea principiului egalității de șanse.

- (2) Cererea de depunere a candidaturilor se transmite reprezentanțelor permanente ale statelor membre sau OIG, după caz. Cererea precizează descrierea posturilor, criteriile de selecție și termenul pentru depunerea candidaturilor.

- (3) Toate candidaturile se transmit SGC prin intermediul reprezentanțelor permanente ale statelor membre sau prin intermediul serviciului de resurse umane al OIG.

- (4) În circumstanțe excepționale și justificate corespunzător în interesul Consiliului European, SGC poate decide selectarea unui expert fără a urma procedurile de selecție menționate la alineatele (1), (2) și (3).

- (5) Detașarea de experți face obiectul cerințelor specifice și capacității bugetare ale SGC.
- (6) SGC creează un dosar individual pentru expert. Acest dosar conține informații administrative relevante.

Articolul 4

Procedura administrativă pentru detașare

(1) Detașarea se pune în aplicare printr-un schimb de scrisori între directorul general al Direcției generale Administrație din cadrul SGC și reprezentanța permanentă a statului membru respectiv sau, după caz, OIG. Reprezentanța permanentă este de asemenea notificată în legătură cu orice detașare, din cadrul unei OIG, a resortisanților din propriul stat membru. Locul de detașare și grupul de funcții căruia îi va aparține expertul (AD sau AST, astfel cum se definește în Statutul funcționarilor) este precizat în schimbul de scrisori. Schimbul de scrisori respectiv menționează, de asemenea, superiorul ierarhic al expertului din cadrul direcției generale, al direcției, al unității sau al serviciului în care este detașat expertul, precum și o descriere detaliată a atribuțiilor pe care expertul trebuie să le îndeplinească. La schimbul de scrisori se anexează o copie a regimului aplicabil expertului.

(2) Detașarea pe durată scurtă fără plată (DSFP) a experților, astfel cum se menționează la capitolul IV, poate fi autorizată de la caz la caz. Autorizarea ia în considerare locul de recrutare al expertului, direcția generală în cadrul căreia este detașat expertul, echilibrul geografic la care se face trimitere la articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf, precum și sarcinile propuse.

Articolul 5

Perioada de detașare

(1) Perioada de detașare este de minimum șase luni și de maximum doi ani. Aceasta poate face obiectul unor prelungiri succesive pentru o durată totală care să nu depășească patru ani.

Cu toate acestea, în mod excepțional, la cererea directorului general relevant al SGC și cu acordul prealabil al angajatorului, directorul general al Direcției generale Administrație poate autoriza una sau mai multe prelungiri ale detașării care să depășească perioada maximă de patru ani menționată la primul paragraf cu până la doi ani suplimentari.

(2) Perioada de detașare se stabilește la început în cadrul schimbului de scrisori prevăzut la articolul 4 alineatul (1). Aceeași procedură se aplică și în cazul oricărei reînnoiri sau prelungiri a perioadei de detașare.

(3) Un expert care a făcut, în trecut, obiectul unei detașări pe lângă SGC poate fi detașat din nou, în următoarele condiții:

- (a) expertul continuă să îndeplinească condițiile de eligibilitate pentru detașare menționate la articolul 2;
- (b) trebuie să fi trecut o perioadă de cel puțin șase ani între sfârșitul perioadei de detașare precedente, inclusiv orice reînnoire sau prelungire, și orice eventual contract de muncă ulterior încheiat cu SGC.

Această dispoziție nu împiedică acceptarea de către SGC, la mai puțin de șase ani de la sfârșitul perioadei de detașare precedente, a detașării unui expert a cărui detașare precedentă, inclusiv orice reînnoire sau prelungire, a durat mai puțin de șase ani, însă, în acest caz, noua detașare nu depășește partea rămasă din ultima perioadă de șase ani.

Articolul 6

Obligațiile angajatorului

Pe întreaga perioadă a detașării, angajatorul expertului continuă să:

- 1. plătească salariul expertului;
- 2. poarte răspunderea tuturor drepturilor sociale ale expertului, în special a celor privind securitatea socială, asigurările și pensiile; și
- 3. să mențină, sub rezerva articolului 10 alineatul (2) litera (d), statutul administrativ al expertului fie ca funcționar permanent, fie ca angajat contractual și informează Direcția generală Administrație a SGC în legătură cu eventualele modificări ale statutului administrativ al expertului fie ca funcționar permanent, fie ca angajat contractual.

*Articolul 7***Sarcini**

(1) Experții sprijină funcționarii SGC și alte tipuri de personal al SGC și îndeplinesc atribuțiile care le sunt încredințate.

Sarcinile care urmează să fie îndeplinite de un expert se definesc de comun acord între SGC și angajator:

- (a) în interesul serviciului SGC în cadrul căruia este detașat expertul; și
- (b) ținând seama de calificările expertului.

(2) Atribuțiile care urmează să fie încredințate unui expert pot include, printre altele, elaborarea de analize, de studii, schimburi de cunoștințe între administrații, gestionarea de proiecte și acordarea de asistență grupurilor și comitetelor de pregătire ale SGC.

În pofida dispozițiilor primului paragraf de la alineatul (1) și ale primului paragraf de la prezentul alineat, secretarul general poate, la propunerea directorului general al serviciului în cadrul căruia este afectat expertul, să îi încredințeze expertului sarcini specifice și să îl mandateze pe acesta în vederea realizării uneia sau a mai multor misiuni specifice, după ce se asigură de absența oricărui conflict de interese.

(3) Expertul participă la misiuni și reuniuni:

- (a) numai în cazul în care însoțește un funcționar sau un alt membru al personalului SGC; sau
- (b) în cazul în care este singur, numai în calitate de observator sau numai în scopul informării.

Expertul nu poate angaja SGC față de exterior, cu excepția cazului în care expertul a primit un mandat special din partea directorului general al serviciului respectiv, în conformitate cu normele de aplicare ale prezentei decizii.

(4) SGC este singurul responsabil pentru aprobarea rezultatelor atribuțiilor îndeplinite de către expert.

(5) Serviciile SGC implicate, angajatorul expertului și expertul depun toate eforturile pentru a evita orice conflict de interese sau potențial conflict de interese în ceea ce privește sarcinile expertului pe durata detașării. În acest scop, SGC informează în timp util expertul și angajatorul cu privire la sarcinile preconizate și le solicită amândurora să confirme în scris că nu văd nici un motiv pentru a nu atribui expertului aceste sarcini.

Expertul este invitat, în special, să declare orice conflict potențial între anumite aspecte ale situației familiale a expertului (în special activitățile profesionale ale membrilor apropiați ai familiei sale sau ale membrilor familiei extinse ori eventualele interese financiare semnificative proprii sau ale acestor membri) și sarcinile preconizate pe durata detașării.

Angajatorul și expertul se angajează să semnaleze SGC orice schimbare a situației care, pe durata detașării, ar putea da naștere oricărui conflict de interese.

(6) În cazul în care SGC consideră că natura atribuțiilor încredințate expertului necesită precauții speciale în materie de securitate, se obține o autorizație de securitate înainte de detașarea expertului.

(7) În cazul nerespectării dispozițiilor de la alineatele (2), (3), și (5) din prezentul articol, SGC poate înceta detașării expertului în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (c).

*Articolul 8***Drepturile și obligațiile experților**

(1) Pe durata detașării, un expert acționează cu integritate. În special:

- (a) expertul își îndeplinește sarcinile care i-au fost încredințate și, în orice caz, se comportă ținând cont doar de interesele Consiliului European și ale Consiliului.

În special, în exercitarea sarcinilor sale, expertul nu acceptă instrucțiuni din partea angajatorului său, a niciunui guvern, a niciunei persoane, a niciunei societăți private sau a niciunui organism public și nu întreprinde nicio activitate pentru aceștia;

- (b) expertul se abține de la orice act, în special de la orice exprimare publică a opiniilor, care riscă să aducă atingere demnității funcției sale în cadrul SGC;

- (c) expertul își informează superiorul ierarhic în cazul în care, în exercitarea funcțiilor sale, expertul trebuie să se pronunțe cu privire la o problemă în abordarea sau soluționarea căreia expertul are un interes personal de natură să îi compromită independența;
- (d) expertul nu publică, nici nu determină publicarea, singur sau în colaborare, a niciunui text al cărui subiect are legătură cu activitatea Uniunii, fără a fi obținut o autorizație în acest sens în condițiile și în conformitate cu normele în vigoare în cadrul SGC. Această autorizație nu poate fi refuzată decât în cazul în care publicarea preconizată este de natură să aducă atingere intereselor Uniunii;
- (e) toate drepturile aferente lucrărilor efectuate de către expert în exercitarea sarcinilor sale revin SGC;
- (f) expertul își stabilește reședința la locul de detașare sau la o asemenea distanță față de acesta încât să nu fie împiedicat în exercitarea sarcinilor care îi sunt încredințate;
- (g) expertul are obligația de a-l sprijini sau de a-l consilia pe superiorul ierarhic pe lângă care a fost detașat și este răspunzător în fața acestui superior pentru executarea sarcinilor care îi sunt încredințate.

(2) Atât pe durata detașării, cât și ulterior, expertul dă dovadă de cea mai mare discreție cu privire la faptele și informațiile de care a luat cunoștință în îndeplinirea sau în legătură cu îndeplinirea sarcinilor sale. Expertul nu comunică, sub nicio formă, niciunei persoane care nu este autorizată să ia cunoștință de acestea, niciun document și nicio informație care nu au fost făcute publice în mod legal și nu utilizează documentele sau informațiile respective în beneficiul său personal.

(3) La încheierea detașării, expertul continuă să acționeze cu integritate și discreție pentru îndeplinirea noilor sarcini și pentru acceptarea anumitor posturi sau avantaje.

În acest scop, în cei trei ani care urmează perioadei de detașare, expertul informează fără întârziere SGC cu privire la orice sarcină sau atribuție care ar putea da naștere unui conflict de interese în raport cu sarcinile îndeplinite de expert pe durata detașării.

(4) Expertul se supune normelor de securitate în vigoare în cadrul SGC, inclusiv normelor de protecție a datelor și normelor de protecție a rețelei SGC. De asemenea, expertul se supune normelor care guvernează protecția intereselor financiare ale Uniunii.

(5) Nerespectarea dispozițiilor alineatelor (1), (2) și (4) din prezentul articol pe durata detașării poate determina SGC să înceteze detașarea unui expert în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (c).

(6) Expertul își notifică de îndată superiorul ierarhic, în scris, în cazul în care, pe durata detașării sale, expertul ia cunoștință de fapte din care se poate presupune existența următoarelor:

- (a) o posibilă activitate ilegală, inclusiv fraudă sau corupție, care aduce atingere intereselor Uniunii; sau
- (b) o conduită în raport cu exercitarea sarcinilor profesionale care poate constitui o încălcare gravă a obligațiilor funcționarilor Uniunii sau ale experților.

Prezentul alineat se aplică și în caz de încălcare gravă a unei obligații similare comise de un membru al unei instituții, de orice altă persoană în serviciul unei instituții sau de orice prestator de servicii care acționează în numele unei instituții.

(7) În cazul în care superiorul ierarhic primește notificarea menționată la alineatul (6) din prezentul articol, superiorul ierarhic ia măsurile prevăzute la articolul 22a alineatul (2) din Statutul funcționarilor. Articolele 22a, 22b și 22c din Statutul funcționarilor se aplică superiorului ierarhic în condițiile articolului 4 alineatul (1) din prezenta decizie. Respectivele dispoziții se aplică, *mutatis mutandis*, și expertului în cauză, pentru a asigura respectarea drepturilor acestuia.

Articolul 9

Suspendarea detașării

(1) La cererea scrisă a expertului sau a angajatorului și cu acordul acestuia din urmă, SGC poate autoriza suspendarea detașării și poate stabili condițiile pentru aceasta. Pe durata suspendării:

- (a) indemnizațiile menționate la articolul 19 nu se plătesc;
- (b) cheltuielile menționate la articolul 20 se rambursează numai în cazul în care suspendarea are loc la cererea SGC.

(2) SGC informează angajatorul și reprezentanța permanentă a statului membru în cauză.

Articolul 10

Încetarea perioadelor de detașare

- (1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (2), detașarea poate să înceteze la cererea SGC sau a angajatorului expertului, cu condiția acordării unui preaviz de trei luni. Detașarea poate să înceteze și la cererea expertului, cu condiția acordării unui preaviz cu aceeași durată și sub rezerva acordului angajatorului și al SGC.
- (2) În anumite circumstanțe excepționale detașarea poate înceta, fără preaviz:
- (a) la inițiativa angajatorului, în cazul în care interesele esențiale ale angajatorului o impun;
 - (b) prin acord reciproc între SGC și angajator, în urma unei cereri adresate de către expert celor două părți, în cazul în care interesele esențiale, personale sau profesionale ale expertului o impun;
 - (c) la inițiativa SGC, în cazul nerespectării de către expert a obligațiilor prevăzute în prezenta decizie. În prealabil, se oferă expertului posibilitatea de a prezenta observații;
 - (d) la inițiativa SGC în eventualitatea încetării sau modificării statutului administrativ al expertului fie ca funcționar permanent, fie ca angajat contractual al angajatorului. În prealabil, se oferă expertului posibilitatea de a prezenta observații.
- (3) În cazul în care detașarea încetează în temeiul alineatului (2) litera (c), SGC informează de îndată angajatorul și reprezentanța permanentă a statului membru în cauză.

CAPITOLUL II

CONDIȚII DE LUCRU

Articolul 11

Asigurările sociale

- (1) Înaintea detașării, angajatorul certifică SGC faptul că expertul se supune în continuare, pe durata detașării sale, legislației privind asigurările sociale care se aplică administrației publice sau OIG în cadrul căreia acesta este angajat. În acest sens, administrația publică a statului membru furnizează SGC atestatul menționat la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ („documentul portabil A1”). OIG furnizează SGC un certificat echivalent documentului portabil A1 și dovedește că legislația privind asigurările sociale aplicabilă prevede rambursarea cheltuielilor medicale efectuate în străinătate.
- (2) Din momentul începerii detașării, expertul este asigurat de SGC împotriva riscurilor de accident. SGC transmite expertului o copie a dispozițiilor aplicabile acestui tip de asigurare în ziua în care expertul se prezintă la serviciul competent al Direcției generale Administrație pentru a îndeplini formalitățile administrative legate de detașare.
- (3) În cazul în care, în cadrul unei misiuni la care expertul participă în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) și cu articolul 29, este necesară o asigurare suplimentară sau specifică, cheltuielile aferente acesteia sunt suportate de SGC.

Articolul 12

Programul de lucru

- (1) Expertul se supune normelor în vigoare în SGC în ceea ce privește programul de lucru și regimul de muncă flexibil, în funcție de cerințele postului care i se repartizează în cadrul SGC.
- (2) Expertul lucrează cu normă întreagă pe întreaga perioadă a detașării. La cererea justificată corespunzător a unei direcții generale, SGC poate autoriza un expert să lucreze cu normă redusă, după ce a obținut acordul angajatorului, cu condiția ca acest lucru să fie compatibil cu interesele SGC.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, 30.10.2009, p. 1).

(3) În cazul în care programul de lucru cu normă redusă este autorizat, expertul lucrează cel puțin jumătate din durata normală a programului de lucru.

(4) Se pot acorda experților indemnizațiile aplicabile în cadrul SGC pentru un program de lucru în schimburi sau pentru obligația de a rămâne la dispoziția instituției la locul de muncă sau la domiciliu.

Articolul 13

Absența pe motiv de boală sau accident

(1) În caz de absență pe motiv de boală sau de accident, expertul își anunță superiorul ierarhic în cel mai scurt timp, indicând adresa sa la momentul respectiv. Expertul prezintă un certificat medical în cazul în care lipsește mai mult de trei zile consecutive și poate fi supus unui control medical organizat de către SGC.

(2) În cazul în care absențele pe motiv de boală sau de accident de mai puțin de trei zile depășesc, în cursul unei perioade de douăsprezece luni, un total de douăsprezece zile, expertul prezintă un certificat medical pentru orice nouă absență pe motiv de boală sau accident.

(3) În cazul în care absența pe motiv de boală sau de accident depășește o lună sau durata serviciului îndeplinit de către expert, fiind luată în considerare cea mai lungă dintre aceste două perioade, indemnizațiile prevăzute la articolul 19 alineatele (1) și (2) se suspendă automat. Prezentul alineat nu se aplică în cazul unei boli legate de sarcină. Absența pe motiv de boală sau de accident nu se poate prelungi dincolo de durata detașării persoanei în cauză.

(4) Cu toate acestea, dacă expertul este victima unui accident legat de locul său de muncă survenit pe perioada de detașare, acesta continuă să primească integral indemnizațiile prevăzute la articolul 19 alineatele (1) și (2), pe toată perioada incapacității sale de muncă și până la sfârșitul perioadei de detașare.

Articolul 14

Concedii anuale, concedii speciale și zile libere

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice stabilite în prezenta decizie, expertul se supune normelor în vigoare în cadrul SGC în ceea ce privește concediul anual, concediile speciale și zilele libere.

(2) Concediul este condiționat de obținerea unei autorizații prealabile din partea serviciului în care este repartizat expertul.

(3) La cererea motivată corespunzător a angajatorului, se pot acorda de către SGC până la două zile suplimentare de concediu special într-o perioadă de douăsprezece luni. Cererile sunt examinate de la caz la caz.

(4) Nu se efectuează rambursări pentru zilele de concediu anual care nu sunt luate până la sfârșitul perioadei de detașare.

(5) Unui expert a cărui perioadă de detașare este mai mică de șase luni i se poate acorda, pe baza unei cereri motivate din partea sa, un concediu special printr-o decizie a directorului general al serviciului în care expertul este repartizat. Acest concediu special nu poate să depășească trei zile pentru întreaga perioadă a detașării. Înainte de a acorda concediul respectiv, directorul general al serviciului consultă în prealabil directorul general al Direcției generale Administrație.

Articolul 15

Concediu special în scopul formării profesionale

Prezentul articol se aplică experților a căror perioadă de detașare este de cel puțin șase luni.

În pofida articolului 14 alineatul (3), se poate acorda de către SGC un concediu special suplimentar în scopul formării profesionale a expertului de către angajator, la cererea motivată corespunzător de către angajator în vederea reintegrării expertului. Indemnizațiile menționate la articolul 19 nu se plătesc pe durata respectivului concediu special suplimentar.

Articolul 16

Concediu de maternitate și de paternitate

- (1) Expertul se supune normelor în vigoare în cadrul SGC în ceea ce privește concediul de maternitate și de paternitate.
- (2) Atunci când legislația națională a angajatorului prevede un concediu de maternitate mai lung, la solicitarea expertului și în urma acordului prealabil al angajatorului, detașarea este suspendată pe perioada care o depășește pe cea acordată de către SGC. În acest caz, la sfârșitul detașării se adaugă o perioadă echivalentă cu perioada de suspendare, în cazul în care interesul SGC justifică acest lucru.
- (3) În pofida alineatului (1), expertul poate solicita, cu acordul prealabil al angajatorului, o suspendare a detașării care să acopere în totalitate perioada acordată pentru concediul de maternitate. În acest caz, la sfârșitul detașării se adaugă o perioadă echivalentă cu perioada de suspendare, în cazul în care interesul SGC justifică acest lucru.
- (4) Alineatele (2) și (3) se aplică și în cazurile de adopție.

Articolul 17

Gestionare și control

Gestionarea și controlul timpului de lucru și ale absențelor sunt atribuții care revin Direcției generale Administrație a SGC și direcției generale sau serviciului în care este repartizat expertul, în conformitate cu normele și procedurile în vigoare în cadrul SGC.

CAPITOLUL III

INDEMNIZAȚII ȘI CHELTUIELI

Articolul 18

Calcularea indemnizațiilor și cheltuielilor de călătorie

- (1) În sensul prezentei decizii, SGC stabilește locurile de recrutare, de detașare și de întoarcere ale END în ceea ce privește poziția geografică a acestor locuri, pe baza latitudinii și a longitudinii, determinate în cadrul unei baze de date adecvate de către autoritatea imputernicită să facă numiri din cadrul SGC.
- (2) Distanța geografică, menționată la articolele 19 și 20 din prezenta decizie, dintre locul de detașare, pe de o parte, și locul de recrutare sau de întoarcere, pe de altă parte, este stabilită de distanța ortodromică dintre cele două puncte în funcție de latitudinea și longitudinea acestora, pe baza sistemului de coordonate WGS 84 (Sistemul geodezic mondial 1984).
- (3) În sensul prezentei decizii:
- (a) locul de recrutare este locul în care END își exercită funcțiile pentru angajatorul său înainte de detașare;
 - (b) locul de detașare este Bruxelles;
 - (c) locul de întoarcere este locul în care END urmează să își desfășoare activitatea principală după încheierea perioadei de detașare.

Locul de recrutare se stabilește în schimbul de scrisori menționat la articolul 4 alineatul (1). Locul de întoarcere se stabilește pe baza unei declarații a angajatorului.

- (4) În sensul prezentului articol, circumstanțele legate de sarcinile îndeplinite de către END pentru un alt stat membru decât cel al locului de detașare sau pentru o OIG nu se iau în considerare.

Articolul 19

Indemnizații

(1) END are dreptul, pe durata detașării, la o indemnizație zilnică de ședere în conformitate cu aceleași criterii care se aplică indemnizației de expatriere pentru funcționari menționați la articolul 4 din anexa VII la Statutul funcționarilor. În cazul în care aceste criterii sunt îndeplinite, indemnizația zilnică de ședere este de 128,67 EUR. În caz contrar, aceasta este de 32,18 EUR.

(2) END are dreptul, pe durata detașării, la o indemnizație lunară suplimentară acordată în conformitate cu tabelul de mai jos:

Distanța geografică dintre locul de recrutare și locul de detașare (în km)	Suma în EUR
0-150	0,00
> 150	82,70
> 300	147,03
> 500	238,95
> 800	385,98
> 1 300	606,55
> 2 000	726,04

(3) Indemnizațiile menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol sunt destinate să acopere, de asemenea, costurile ocazionate de mutarea END și cheltuielile de călătorie anuale efectuate pe durata detașării. Indemnizațiile se plătesc pentru perioadele de misiune, de concediu anual, de concediu de maternitate, de paternitate sau de adopție, de concediu special și pentru zilele libere acordate de către SGC, fără a aduce atingere articolelor 14, 15 și 16. În cazul în care programul de lucru cu normă redusă este autorizat, END are dreptul la indemnizații reduse pe bază proporțională.

(4) În momentul preluării funcției, END beneficiază de un avans a cărui valoare este echivalentă cu șaptezeci și cinci de zile de indemnizație de ședere, iar această plată duce la stingerea oricărui drept la noi indemnizații de ședere zilnice pentru perioada căreia îi corespunde. În cazul încetării definitive a funcțiilor END pe lângă SGC înainte de expirarea perioadei luate în considerare la calcularea avansului, END este obligat să restituie suma corespunzătoare părții restante din perioada respectivă.

(5) La efectuarea schimbului de scrisori prevăzut la articolul 4 alineatul (1), angajatorul informează SGC în legătură cu orice beneficiu primit de END similar celor prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol. Valoarea acestuia se deduce din indemnizațiile corespunzătoare plătite END de către SGC.

(6) Actualizarea remunerațiilor și a indemnizațiilor adoptate prin aplicarea articolul 65 și a anexei XI la Statutul funcționarilor se aplică automat indemnizațiilor lunare și de ședere în luna următoare adoptării lor, fără efect retroactiv. În urma adoptării, noile valori se publică în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 20

Cheltuieli de călătorie

(1) Expertul are dreptul pentru propria persoană la o rambursare forfetară a cheltuielilor de călătorie la începutul perioadei de detașare.

(2) Rambursarea forfetară se efectuează pe baza unei indemnizații calculate pe kilometru de distanță geografică între locul de recrutare și locul de detașare. Distanța kilometrică se stabilește în conformitate cu articolul 7 din anexa VII la Statutul funcționarilor.

(3) END are dreptul la rambursarea, pentru propria persoană, a cheltuielilor de călătorie până la locul de întoarcere la sfârșitul perioadei de detașare. Această rambursare nu poate avea ca obiect plata unei sume mai mari decât cea la care END ar fi avut dreptul în cazul întoarcerii la locul de recrutare.

(4) Cheltuielile de călătorie pentru membrii familiei END nu se rambursează.

Articolul 21

Misiuni și cheltuieli de misiune

(1) Expertul poate fi trimis în misiune în conformitate cu articolul 7 alineatele (2) și (3).

(2) Cheltuielile de misiune se rambursează în conformitate cu dispozițiile în vigoare în cadrul SGC.

Articolul 22

Formare profesională

Acțiunile de formare organizate de către SGC sunt accesibile pentru expert în cazul în care interesul SGC justifică acest lucru. Interesul rezonabil al expertului, având în vedere, în special, evoluția carierei sale după detașare, este luat în considerare atunci când trebuie adoptată o decizie privind urmarea unor cursuri.

Articolul 23

Dispoziții administrative

(1) Expertul se prezintă în prima zi a detașării la serviciul competent din cadrul Direcției generale Administrație pentru a îndeplini formalitățile administrative necesare. Preluarea funcției de către expert are loc la data de întâi sau șaisprezece a lunii.

(2) Plățile se efectuează de către SGC în euro într-un cont bancar deschis la o instituție bancară din Uniune.

CAPITOLUL IV

EXPERTI CARE EFECTUEAZĂ O DETAȘARE PE DURATĂ SCURTĂ FĂRĂ PLATĂ

Articolul 24

Experți care efectuează o detașare pe durată scurtă fără plată

(1) Un expert cu specializare înaltă poate efectua o DSFP pe lângă SGC pentru îndeplinirea unor sarcini specifice pentru o durată maximă de șase luni, care poate fi prelungită în conformitate cu dispozițiile articolului 25 alineatul (1).

Fără a aduce atingere convențiilor contrare dintre SGC și administrația care detașează expertul DSFP, această detașare nu implică plata niciunei indemnizații sau cheltuieli de către SGC, cu excepția, după caz, a celor prevăzute la articolul 29.

(2) Sub rezerva dispozițiilor articolelor 25-29, normele prevăzute la articolele 1-17, 21-23 și 30-32 se aplică, de asemenea, experților DSFP.

(3) Fără a aduce atingere articolului 8, comportamentul expertului DSFP reflectă întotdeauna faptul că acesta este detașat pe durată scurtă fără plată pe lângă SGC și este întotdeauna adaptat demnității funcției sale.

*Articolul 25***Reînnoirea și prelungirea detașării pe durată scurtă fără plată**

- (1) Durata menționată la articolul 24 alineatul (1) poate fi prelungită o singură dată cu o perioadă maximă de șase luni. În cazuri excepționale, SGC poate decide totuși să acorde o prelungire cu mai mult de șase luni.
- (2) Expertul DSFP poate fi detașat din nou pe lângă SGC în conformitate cu normele stabilite de prezenta decizie, cu condiția ca o perioadă de cel puțin un an să fi trecut între sfârșitul perioadei de detașare precedente și o nouă detașare.
- (3) În situații excepționale, perioada de un an menționată la alineatul (2) poate fi scurtată.

*Articolul 26***Descrierea sarcinilor**

- (1) În schimbul de scrisori prevăzut la articolul 4 alineatul (1) se menționează persoana responsabilă în cadrul direcției generale sau al direcției, al unității ori al altui serviciu pe lângă care expertul DSFP urmează să fie detașat, precum și o descriere detaliată a sarcinilor pe care trebuie să le îndeplinească acesta.
- (2) Expertul DSFP primește instrucțiuni din partea responsabilului menționat la alineatul (1) cu privire la sarcinile specifice care trebuie îndeplinite.

*Articolul 27***Asigurare**

Fără a aduce atingere articolului 29 și în pofida articolului 11 alineatele (2) și (3), expertul DSFP este asigurat de către SGC împotriva riscurilor de accident în cazurile în care acesta nu este asigurat de angajatorul său împotriva aceluiași risc.

*Articolul 28***Condiții de muncă**

- (1) În pofida articolului 12 alineatul (2) teza a doua, expertul DSFP lucrează numai cu normă întreagă pe durata detașării.
- (2) Articolul 12 alineatul (4) nu se aplică unui expert DSFP.
- (3) Articolul 14 alineatele (3) și (5) nu se aplică unui expert DSFP. Cu toate acestea, unui expert DSFP i se poate acorda, în baza unei cereri motivate din partea sa, un concediu special prin decizia directorului general al serviciului unde este repartizat. Acest concediu special nu poate să depășească trei zile pentru întreaga durată a detașării. Directorul general al serviciului consultă în prealabil directorul general al Direcției generale Administrație.

*Articolul 29***Misiuni**

- (1) În cazul în care un expert DSFP participă la misiuni în alt loc decât cel de detașare, acesta este rambursat conform normelor în vigoare privind rambursarea misiunilor funcționarilor, cu excepția cazului în care s-a încheiat un alt acord între SGC și angajator.
- (2) În cazul în care SGC acordă funcționarilor, în legătură cu o misiune, o asigurare specială pentru grad înalt de risc, acest regim este acordat, în egală măsură, expertului DSFP care participă la misiunea în cauză.

(3) Un expert DSFP care participă la o misiune în afara teritoriului Uniunii Europene este supus acordurilor de securitate în vigoare în cadrul SGC în ceea ce privește misiunile respective.

CAPITOLUL V

RECLAMAȚII

Articolul 30

Reclamații

Fără a aduce atingere posibilităților de a intenta o acțiune în justiție după preluarea funcției, în conformitate cu condițiile și termenele prevăzute la articolul 263 din TFUE, orice expert poate depune, la unitatea din Direcția generală Administrație care este responsabilă de reclamații și solicitări în conformitate cu Statutul funcționarilor, o reclamație cu privire la un act emis de secretarul general al Consiliului în temeiul prezentei decizii, care afectează în mod negativ expertul, cu excepția actelor care sunt o consecință directă a deciziilor luate de angajator.

Reclamația se depune în termen de două luni. Această perioadă decurge de la data notificării persoanei în cauză în privința deciziei, însă în niciun caz mai târziu de data la care aceasta din urmă a primit notificarea. În termen de patru luni de la data depunerii reclamației, directorul general al Direcției generale Administrație notifică persoanei în cauză decizia motivată. În cazul în care, la expirarea termenului menționat, expertul nu a primit niciun răspuns la reclamație, se consideră că reclamația este implicit respinsă.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 31

Furnizarea informațiilor

Reprezentanțele permanente ale tuturor statelor membre sunt informate în fiecare an cu privire la numărul de experți din cadrul SGC. Aceste informații cuprind de asemenea:

- (a) naționalitățile experților detașați dintr-o OIG, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (4) al doilea paragraf;
- (b) orice excepție de la procedura de selecție în conformitate cu articolul 3 alineatul (4);
- (c) afectarea tuturor experților;
- (d) orice suspendare și încetare anticipată a detașării experților prevăzute la articolele 9 și 10;
- (e) actualizarea anuală a indemnizațiilor END în conformitate cu articolul 19.

Articolul 32

Delegarea de competențe

Toate competențele conferite SGC în temeiul prezentei decizii se exercită de către secretarul general al Consiliului. Secretarul general al Consiliului este autorizat să delege directorului general al Direcției generale Administrație a SGC competențele respective, parțial sau complet.

Articolul 33

Abrogare

Decizia 2007/829/CE se abrogă. Cu toate acestea, articolul 2 alineatul (1) și articolele 15-19 se aplică în continuare tuturor detașărilor aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei decizii, fără a aduce atingere articolului 34.

*Articolul 34***Intrare în vigoare și aplicare**

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică oricărei noi detașări, reînnoiri sau prelungiri de detașare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care prezenta decizie intră în vigoare.

Adoptată la Luxemburg, 23 iunie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

E. RINKĒVIČS

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/1028 A COMISIEI**din 26 iunie 2015****de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/88/UE de suspendare temporară a importurilor din Bangladesh de produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel („Piper betle”), în ceea ce privește perioada sa de aplicare**

[notificată cu numărul C(2015) 4187]

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 53 alineatul (1) litera (b) punctul (i),

întrucât:

- (1) Decizia de punere în aplicare 2014/88/UE a Comisiei ⁽²⁾ a fost adoptată ca urmare a unui număr mare de notificări emise către Sistemul de alertă rapidă pentru alimente și furaje (RASFF) din cauza prezenței unei game largi de tulpini de *Salmonella*, inclusiv de *Salmonella typhimurium*, descoperite în produsele alimentare. Această tulpină este al doilea cel mai raportat serotip la om și a fost descoperită cu prevalență ridicată în produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel („Piper betle”, cunoscut în general sub denumirea de „frunze de paan” sau „betel quid”) din Bangladesh. Începând din 2011, Regatul Unit a raportat câteva focare de intoxicare cu *Salmonella* provocată de frunzele de betel. În plus, este probabil ca numărul de cazuri să fie subraportat în Uniune.
- (2) În consecință, Decizia de punere în aplicare 2014/88/UE interzice până la 31 iulie 2014 importul în Uniune de produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel din Bangladesh.
- (3) Decizia de punere în aplicare 2014/510/UE a Comisiei ⁽³⁾ a prelungit perioada de aplicare a Deciziei de punere în aplicare 2014/88/UE până la 30 iunie 2015.
- (4) Planul de acțiune transmis de către Bangladesh în mai 2015 este incomplet și nu există garanții privind aplicarea efectivă a acestuia și asigurarea respectării lui. Interdicția autoimpusă privind exportul de frunze de betel introdusă de Bangladesh în mai 2013 rămâne în vigoare. Cu toate acestea, nu s-a dovedit a fi pe deplin eficace și, de la adoptarea sa, au fost raportate la RASFF 25 de cazuri de tentative de import de frunze de betel în Uniune. Prin urmare, nu se poate concluziona că garanțiile furnizate de Bangladesh sunt suficiente pentru a face față riscurilor grave pentru sănătatea umană. Măsurile de urgență stabilite prin Decizia de punere în aplicare 2014/88/UE ar trebui, așadar, să rămână în vigoare.
- (5) Prin urmare, perioada de aplicare a Deciziei de punere în aplicare 2014/88/UE ar trebui să fie prelungită din nou.
- (6) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 4 din Decizia de punere în aplicare 2014/88/UE se înlocuiește cu următorul text:

*„Articolul 4**Prezenta decizie se aplică până la 30 iunie 2016.”*⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/88/UE a Comisiei din 13 februarie 2014 de suspendare temporară a importurilor din Bangladesh de produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel („Piper betle”) (JO L 45, 15.2.2014, p. 34).⁽³⁾ Decizia de punere în aplicare 2014/510/UE a Comisiei din 29 iulie 2014 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2014/88/UE de suspendare temporară a importurilor din Bangladesh de produse alimentare care conțin sau constau în frunze de betel („Piper betle”), în ceea ce privește perioada sa de aplicare (JO L 228, 31.7.2014, p. 33).

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 26 iunie 2015.

Pentru Comisie

Vytenis ANDRIUKAITIS

Membru al Comisiei

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA (UE) 2015/1029 A CONSILIULUI

din 19 iunie 2015

în vederea încetării situației de deficit public excesiv din Regatul Unit

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 126 alineatul (7),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 126 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), statele membre trebuie să evite deficitele publice excesive.
- (2) În temeiul punctului 4 din Protocolul nr. 15 privind anumite dispoziții referitoare la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, obligația de la articolul 126 alineatul (1) din TFUE referitoare la evitarea deficitelor publice generale excesive nu se aplică Regatului Unit decât în situația în care adoptă moneda euro. La punctul 5 din protocol se prevede că Regatul Unit va depune eforturi în vederea evitării unui deficit public excesiv.
- (3) Pactul de stabilitate și de creștere are la bază obiectivul unor finanțe publice solide, ca mijloc de consolidare a condițiilor necesare pentru stabilitatea prețurilor și pentru o creștere puternică și sustenabilă care să contribuie la crearea de locuri de muncă.
- (4) La 8 iulie 2008, Consiliul a decis, în conformitate cu articolul 104 alineatul (6) din Tratatul de instituire a Comunității Europene (TCE), că în Regatul Unit a existat un deficit excesiv și a emis o recomandare pentru corectarea acestuia până cel târziu în exercițiul financiar 2009-2010, în conformitate cu articolul 104 alineatul (7) din TCE și cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului ⁽¹⁾, ⁽²⁾.
- (5) În conformitate cu articolul 104 alineatul (8) din TCE, Consiliul a decis, la 27 aprilie 2009, că Regatul Unit nu a luat măsuri ca răspuns la Recomandarea Consiliului din 8 iulie 2008 ⁽³⁾. La 2 decembrie 2009, Consiliul a emis recomandări revizuite în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE, recomandând Regatului Unit să pună capăt situației de deficit excesiv până în 2014-2015. La 6 iulie 2010, Comisia a concluzionat că, pe baza previziunilor Comisiei din primăvara anului 2010, Regatul Unit a luat măsuri eficace în concordanță cu Recomandarea Consiliului din 2 decembrie 2009 și, prin urmare, a considerat că, la momentul respectiv, nu era necesară nicio altă măsură în cadrul procedurii de deficit excesiv.
- (6) La 19 iunie 2015, în conformitate cu articolul 126 alineatul (8) din TFUE, Consiliul a stabilit că Regatul Unit nu a luat măsuri eficace în perioada 2010-2011 până în 2014-2015 ca răspuns la Recomandarea Consiliului din 2 decembrie 2009.
- (7) În conformitate cu articolul 126 alineatul (7) din TFUE și cu articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1467/97, Consiliul are obligația de a adresa recomandări statului membru în cauză cu scopul de a pune capăt situației de deficit excesiv într-un anumit termen. Recomandarea urmează să stabilească un termen maxim de șase luni pentru luarea unor măsuri eficace de către statul membru în cauză în vederea corectării deficitului excesiv. În

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv (JO L 209, 2.8.1997, p. 6).

⁽²⁾ Toate documentele referitoare la procedura de deficit excesiv vizând Regatul Unit pot fi consultate la adresa: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/deficit/countries/uk_en.htm

⁽³⁾ Decizia 2009/409/CE a Consiliului din 27 aprilie 2009 de stabilire, în conformitate cu articolul 104 alineatul (8) din tratat, dacă Regatul Unit a luat măsuri eficiente în urma recomandării Consiliului din 8 iulie 2008 în temeiul articolului 104 alineatul (7) (JO L 132, 29.5.2009, p. 11).

plus, într-o recomandare vizând corectarea unui deficit excesiv, Consiliul urmează să solicite atingerea unor obiective bugetare anuale care, pe baza previziunilor ce stau la baza recomandării, corespund unei ameliorări anuale minime a soldului structural, adică a soldului ajustat ciclic excluzând măsurile excepționale și alte măsuri temporare, de cel puțin 0,5 % din PIB, ca valoare de referință.

- (8) Versiunea actualizată a previziunilor Comisiei din primăvara anului 2015 ⁽¹⁾ estimează o creștere a PIB-ului real de 2,4 % în 2015-2016 și de 2,1 % în 2016-2017, după o creștere de 2,8 % în 2014-2015 ⁽²⁾. Cele mai importante contribuții la creștere, în ambii ani, provin din cererea internă. Se estimează că consumul privat își va relua creșterea în viitorul previzibil, întrucât creșterea salariului nominal se accelerează, iar inflația rămâne la valori mici. Inflația a scăzut rapid, de la un vârf de 5,2 % în septembrie 2011, la 0,1 % în primul trimestru al anului 2015. Se estimează că aceasta va crește la 1,1 % în ultimul trimestru al anului 2015, estimarea anuală fiind de 0,4 %, până la valoarea de 1,6 % în 2016. Se estimează că investițiile vor scădea ușor începând cu 2014, dar ar trebui să rămână relativ semnificative, pe baza unor condiții de creditare favorabile, a unor profituri sănătoase ale întreprinderilor și a unei cereri puternice. Se prevede că sectorul extern va continua să contribuie în mod negativ la creșterea economică, dar într-o mai mică măsură, în timp ce perspectiva pentru zona euro, cel mai mare partener comercial al Regatului Unit, se îmbunătățește. Nivelul de ocupare a forței de muncă a fost semnificativ și se estimează că rata șomajului va scădea la 5,4 % în 2015, iar apoi la 5,3 % în 2016.
- (9) Deficitul public general a scăzut de la un vârf de 10,9 % din PIB în 2009-2010 la 5,2 % din PIB în 2014-2015. Soldul structural a fost redus de la 8 % din PIB la 4,7 % din PIB în aceeași perioadă. Îmbunătățirea anuală medie a efortului structural a fost de 0,7 % în perioada cuprinsă între 2010-2011 și 2014-2015. După ajustarea efectuată pentru a se ține cont de impactul revizuirilor asupra creșterii potențiale a PIB între previziunea actuală și cea care a stat la baza Recomandării Consiliului din 2 decembrie 2009, precum și de impactul evoluției veniturilor în raport cu elasticitățile standard ale creșterii PIB-ului, efortul structural ajustat anual mediu în perioada respectivă este estimat la 1,1 % din PIB. Marea majoritate a măsurilor pentru planul de consolidare au fost prevăzute în bugetul de urgență din iunie 2010, reprezentând 2,5 % din PIB în perioada 2010-2011 până în 2014-2015. Puțin peste un sfert dintre acestea au fost măsuri de impozitare, reducerile cheltuielilor reprezentând restul de trei sferturi. Restul de consolidare fiscală, în valoare de aproximativ 1 % din PIB, a fost pusă în aplicare prin intermediul a două anunțuri fiscale înainte de bugetul din iunie 2010 și de bugetele ulterioare și a situațiilor de toamnă până în noiembrie 2014. Au existat unele transferuri între cheltuielile curente și cheltuielile de capital, iar perioada de consolidare a fost prelungită până în 2018-2019.
- (10) Datoria brută publică generală a crescut de la 42,7 % din PIB în 2007-2008 la 88,4 % în 2014-2015, din 2009-2010 menținându-se continuu peste valoarea de referință din tratat. Dinamica deficitului primar și a intervențiilor în sectorul financiar, prin care s-au naționalizat efectiv două bănci, a contribuit la această creștere a datoriei. Pe baza previziunilor Comisiei din primăvara anului 2015, se estimează că ponderea datoriei în PIB va crește ușor în continuare. În același timp, elementele extrabilanțiere corespunzătoare intervențiilor în sectorul financiar ar putea avea un efect pozitiv asupra evoluției viitoare a datoriei.
- (11) Întrucât deficitul global în 2014-2015 a fost de 5,2 % din PIB, Regatul Unit nu a corectat deficitul excesiv până la termenul prevăzut în Recomandarea Consiliului din 2 decembrie 2009. Aceasta s-a datorat lipsei unor acțiuni suficiente, împreună cu o poziție inițială de creștere mult mai puțin favorabilă, în condițiile în care revizuirile au redus creșterea PIB-ului cu 1 punct procentual în 2008-2009, la - 2,3 %. O recomandare revizuită adresată Regatului Unit în temeiul articolului 126 alineatul (7) din TFUE prin care se stabilește un nou termen de corectare a deficitului excesiv este justificată în conformitate cu normele Pactului de stabilitate și de creștere.
- (12) În contextul incertitudinilor privind evoluțiile economice și bugetare, obiectivul bugetar recomandat pentru ultimul an din perioada de corectare ar trebui să fie stabilit la un nivel ceva mai mic decât valoarea de referință din tratat, pentru a garanta o realizare efectivă și durabilă a corecției în termenul prevăzut.
- (13) Acordarea unui an suplimentar Regatului Unit, care constituie regula generală în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1467/97, ar fi o măsură prea împovărătoare pentru Regatul Unit, deoarece aceasta ar implica o ajustare a deficitului global de 2,2 % din PIB. O astfel de ajustare în 2015-2016 ar putea afecta în mod semnificativ recenta reluare a creșterii salariului real și, prin urmare, ar avea consecințe negative asupra creșterii economice. De asemenea, ea va necesita punerea în aplicare a unor măsuri suplimentare într-o perioadă de timp foarte scurtă. Pe baza previziunilor actualizate ale Comisiei din primăvara anului 2015, o astfel de ajustare ar avea un impact negativ considerabil asupra creșterii economice. Prin urmare, se consideră oportun să se amâne cu doi ani termenul acordat Regatului Unit pentru a pune capăt situației sale de deficit excesiv.

⁽¹⁾ Creșterea PIB-ului în primul trimestru al anului 2015 a fost publicată după finalizarea previziunilor Comisiei din primăvara anului 2015; în consecință, actuala evaluare a acțiunii eficace este bazată pe o previziune actualizată.

⁽²⁾ Previziunile din primăvară publicate prezintă doar cifre corespunzătoare unui an calendaristic. Valorile pentru exercițiile financiare sunt calculate pe baza profilului trimestrial din previziunile publicate.

- (14) Acordarea a doi ani suplimentari pentru corectarea deficitului excesiv ar implica atingerea unor obiective intermediare ale deficitului global de 4,1 % din PIB în 2015-2016 și de 2,7 % din PIB în 2016-2017. Îmbunătățirea subiacentă a soldului bugetar structural pe care o implică aceste obiective este de 0,5 % din PIB și de, respectiv, 1,1 % din PIB. Scenariul de bază din previziunile actualizate ale Comisiei din primăvara anului 2015 include măsuri discreționare anunțate anterior reprezentând 1,4 % din PIB în 2015-2016 și 2016-2017, din care aproximativ trei sferturi sunt reduceri ale cheltuielilor. Această metodă de ajustare oferă o marjă de siguranță suficientă în raport cu valoarea de referință a deficitului de 3 % din PIB și este considerată a fi cel mai puțin dăunătoare pentru creșterea economică, permițând în același timp realizarea îmbunătățirii structurale anuale minime necesare de 0,5 % din PIB. Pentru a atinge aceste obiective, Regatul Unit trebuie să pună în aplicare integral și la timp măsurile anunțate până la bugetul din 2015 și inclusiv în acesta, fiind necesar ca orice modificare a planurilor actuale să fie neutră din punct de vedere fiscal; în cazul respectiv, nu va fi necesară nicio altă măsură decât cele deja anunțate,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

1. Regatul Unit ar trebui să pună capăt situației actuale de deficit excesiv cel târziu până în 2016-2017.
2. Regatul Unit ar trebui să atingă un deficit global de 4,1 % din PIB în 2015-2016 și de 2,7 % din PIB în 2016-2017, ceea ar trebui să corespundă realizării unei îmbunătățiri a soldului structural de 0,5 % din PIB în 2015-2016 și de 1,1 % din PIB în 2016-2017, pe baza previziunilor actualizate ale Comisiei din primăvara anului 2015.
3. Regatul Unit ar trebui să pună în aplicare integral toate măsurile de consolidare incluse în toate bugetele și situațiile de toamnă până la bugetul din 2015 și inclusiv în acesta, pentru a realiza efortul structural recomandat, fiind necesar ca orice modificare să fie neutră din punct de vedere fiscal în raport cu planurile actuale. Regatul Unit ar trebui să detalieze mai mult reducerile de cheltuieli din viitoarea analiză a cheltuielilor. Aceste măsuri sunt necesare pentru a asigura corectarea deficitului excesiv până în 2016-2017.
4. Regatul Unit ar trebui să accelereze reducerea deficitului global în 2015-2016 și în 2016-2017, în cazul în care condițiile economice, financiare sau bugetare se dovedesc a fi mai bune decât se estimează în prezent. Măsurile de consolidare bugetară ar trebui să asigure o îmbunătățire durabilă a soldului structural al bugetului general, într-o manieră favorabilă creșterii. În particular, ar trebui evitate reducerile suplimentare ale cheltuielilor de capital.
5. Consiliul stabilește termenul de 15 octombrie 2015 pentru ca Regatul Unit (i) să ia măsuri eficace; și (ii) în conformitate cu articolul 3 alineatul (4a) din Regulamentul (CE) nr. 1467/97, să raporteze în detaliu strategia de consolidare avută în vedere pentru atingerea obiectivelor.

În plus, autoritățile din Regatul Unit ar trebui (i) să respecte obligația de a stabili un obiectiv bugetar pe termen mediu, astfel cum prevede Pactul de stabilitate și de creștere; și (ii) să pună în aplicare reformele planificate, inclusiv creșterea vârstei de pensionare, pentru a contribui la consolidarea sustenabilității pe termen lung a finanțelor publice.

În final, pentru a asigura succesul strategiei de consolidare fiscală, va fi, de asemenea, important ca aceasta să fie sprijinită prin reforme structurale cuprinzătoare, în concordanță cu recomandările Consiliului adresate Regatului Unit în contextul semestrului european și în particular cu cele legate de componenta preventivă a procedurii privind dezechilibrele macroeconomice.

Prezenta recomandare se adresează Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Adoptată la Luxemburg, 19 iunie 2015.

Pentru Consiliu
Președintele
J. REIRS

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO